

רשומות

ספר החוקים

19 ביולי 2018

2735

ז' באב התשע"ח

עמוד

778 חוק רישוי עסקים (תיקון מס' 34), התשע"ח-2018.

חוק רישוי עסקים (תיקון מס' 34), התשע"ח-2018*

1. תיקון סעיף 1 בחוק רישוי עסקים, התשכ"ח-1968 (להלן – החוק העיקרי), בסעיף 1(א), במקום פסקה (6) יבוא:
- ”(6) קיום תכליות דיני התכנון והבנייה;”.
2. תיקון סעיף 2 בסעיף 2(א)(1)(א) לחוק העיקרי, במקום ”בתוספת” יבוא ”בתוספת הראשונה” ובמקום ”התוספת” יבוא ”התוספת הראשונה”.
3. תיקון סעיף 3 בסעיף 3(א) לחוק העיקרי, האמור בו יסומן כפסקה ”(1)” ואחריה יבוא:
- ”(2) לא יינתן רישיון או היתר זמני לעסק של עינוג ציבורי שהוא אירוע מרובה קהל המתקיים תחת כיפת השמיים או שלא במבנה של קבע, אלא אם כן אישרה המשטרה כי לאירוע ניתן אישור לעניין קיום סידורי הבטיחות הדרושים לקיומו, מאת מורשה בטיחות שהרשה לעניין זה שר העבודה הרווחה והשירותים החברתיים, בהתאם להוראות שקבע השר האמור לפי חוק זה או לפי כל דין.”
4. תיקון סעיף 6 בסעיף 6 לחוק העיקרי –
- (1) בסעיף קטן (ג) –
- (א) בפסקה (1) –
- (1) בפסקת משנה (א), במקום ”מתקיימים בעסק התנאים” יבוא ”מתקיימים בעסק או במבקש, לפי העניין, התנאים למתן רישיון” ובמקום ”התנאים שהתנה” יבוא ”התנאים כאמור שהתנה”;
- (2) אחרי פסקת משנה (ב) יבוא:
- ”(ג) ידועה לו חובתו להבטיח כי התנאים ברישיון שהתנה נותן האישור ופורסמו במפרט האחיד, לצד המפרט האחיד או באתר האינטרנט של נותן האישור, יתקיימו בעסק בכל עת.”;
- (ב) בפסקה 2(א), בסופה יבוא ”נוסח התצהיר כאמור יכלול מידע לעניין המשמעות של הגשת תצהיר כוזב או מסירת פרטים לא נכונים בתצהיר או במסמך הנלווה לו”;
- (2) בסעיף קטן (ד), פסקה (1) – תימחק;
- (3) אחרי סעיף קטן (ד) יבוא:
- ”(ה) נכלל עסק בצו כאמור בסעיף קטן (ג), לא תוגש לגביו בקשה לקבלת רישיון או היתר זמני לפי חוק זה אלא אם כן צורף לבקשה תצהיר כאמור באותו סעיף קטן, למעט אם מתקיימים לגבי העסק הסייגים לפי סעיף 2א6, כפי שהוחלו לעניין אישור על יסוד תצהיר בסעיף קטן (ג)(3)(א), או שיש מניעה אחרת לצירוף תצהיר כאמור לפי הוראות חוק זה.”
5. תיקון סעיף 6א בסעיף 6א לחוק העיקרי –
- (1) בסעיף קטן (א), במקום ”בסעיף 6” יבוא ”בסעיף 6(א)”;

* התקבל בכנסת ביום כ"ז בתמוז התשע"ח (10 ביולי 2018) [בישיבה שהחלה ביום כ"ז בתמוז התשע"ח (9 ביולי 2018)]; הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק הממשלה – 1196, מיום כ"ז בשבט התשע"ח (11 בפברואר 2018), עמ' 420 ועמ' 560.

¹ ס"ח התשכ"ח, עמ' 204; התשע"ח, עמ' 503.

(2) אחרי סעיף קטן (א) יבוא:

"(1א) (1) בצו כאמור בסעיף קטן (א) רשאי שר הפנים לקבוע סוגי עסקים שרישום אינו טעון אישור כאמור באותו סעיף קטן, ורשות הרישוי תראה אותם כעומדים בתנאים כאמור בסעיף 6(ג)1(א) שהתנה נותן האישור שנקבע בצו, על יסוד תצהיר מאומת כדין שהגיש בעל העסק לרשות הרישוי ובו הצהיר כאמור בפסקאות משנה (א) עד (ג) של סעיף 6(ג)1.

(2) הוראות סעיפים 6(ג)2, (ד) ו-ה, 2א6, 7ב1(ה) ו-7ג(ד) יחולו, בשינויים המחויבים, על הגשת תצהיר ועל רישיון או היתר זמני לפי סעיף קטן זה.

(2א) בצו כאמור בסעיף קטן (א) לא ייקבעו סוגי עסקים שרישום אינו טעון אישור או סוגי עסקים שרישום יינתן על יסוד תצהיר כאמור בסעיף קטן (1א) אם הדבר עלול לפגוע בהשגת המטרות המפורטות בסעיף 1(א);

(3) בסעיף קטן (ב), אחרי "בסעיף קטן (א)" יבוא "או (1א)".

תיקון סעיף 1א6

6. בסעיף 1א6 לחוק העיקרי –

(1) בסעיף קטן (א), האמור בו יסומן כפסקה "1" ואחריה יבוא:

"(2) בצו כאמור בפסקה (1) יקבע שר הפנים, בדרך האמורה באותה פסקה, כי היתר המזורז כאמור באותה פסקה יינתן באחד מהמסלולים האלה:

(א) היתר מזורז במסלול בלא תקופת בדיקה, בהתאם להוראות סעיפים קטנים (ד) עד (ז) (בחוק זה – היתר מזורז א');;

(ב) היתר מזורז במסלול הכולל תקופת בדיקה, בהתאם להוראות סעיף קטן (ז) (בחוק זה – היתר מזורז ב');";

(2) בסעיף קטן (ג), במקום הקטע החל במילים "בקשה לקבלת" ועד המילה "תוגש" יבוא "המבקש לקבל היתר מזורז א' או היתר מזורז ב' (בסעיף זה – המבקש) יגיש בקשה לקבלת היתר כאמור" ובמקום הסיפה החל במילים "וכן מסמכים נוספים" יבוא "ובצירוף הצהרה שבה יצהיר המבקש –

(1) כי ניתן היתר לפי חוק התכנון והבנייה, התשכ"ה-1965 (להלן – חוק התכנון והבנייה), לבנייתו של המקום שבו עתיד לפעול העסק, או שהוא לא הצליח, בשקידה סבירה, לאתר את ההיתר האמור שניתן למקום;

(2) כי הוא לא ביצע בעסק עבודה הטעונה היתר לפי חוק התכנון והבנייה, בלא היתר כאמור";

(3) בסעיף קטן (ד) –

(א) ברישה, במקום "היתר מזורז" יבוא "היתר מזורז א'" והמילים "בסעיף זה – המבקש" – יימחקו;

(ב) בפסקה (1), במקום "היתר מזורז" יבוא "היתר מזורז א'";

(4) אחרי סעיף קטן (ד) יבוא:

"(ד) רשות הרישוי רשאית, בהודעה למבקש בתוך התקופה האמורה בסעיף קטן (ד), להאריך את התקופה למתן הודעה כאמור באותו סעיף קטן, בתקופה נוספת שלא תעלה על שבעה ימים";

(5) בסעיף קטן (ה), אחרי "האמורה בסעיף קטן (ד)" יבוא "או (ד1)", במקום "אותו סעיף קטן" יבוא "סעיף קטן (ד)" ובסופו יבוא "ואולם רשאי המבקש למסור את המסמכים והתצהיר כאמור עד תום 120 ימים מתום התקופות האמורות, ובלבד שלא יעסוק בעסק בטרם הגיש את התצהיר כאמור";

(6) בסעיף קטן (ו) –

(א) בפסקה (1) –

(1) בפסקת משנה (א), אחרי "לפי העניין, התנאים" יבוא "למתן הרישיון", במקום "התנאים שדרשה" יבוא "התנאים כאמור שדרשה" והמילים "ולפי דיני התכנון והבנייה" – יימחקו;

(2) אחרי פסקת משנה (ב) יבוא:

"(ג) כי ידועה לו חובתו להבטיח כי התנאים ברישיון שהתנה נותן האישור ושפורסמו במפרט האחיד, או לצד המפרט האחיד וכן התנאים שדרשה רשות הרישוי כאמור בפסקת משנה (א) יתקיימו בעסק בכל עת.";

(ב) אחרי פסקה (1) יבוא:

"(א1) טופס כאמור בפסקה (1) יכלול מידע לעניין המשמעות של הגשת תצהיר כוזב או מסירת פרטים לא נכונים בתצהיר כאמור באותה פסקה או במסמך הנלווה לו.";

(7) במקום סעיף קטן (ז) יבוא:

(ז) (1) הוגשה בקשה להיתר מזורז א', והגיש המבקש את התצהיר ואת המסמכים האמורים בסעיף קטן (ה), ככל שנדרשו, תמסור לו רשות הרישוי אישור בכתב על קבלתם, ויראו את העסק שלגביו הוגשה הבקשה כעסק שניתן לו היתר מזורז א' עד למתן היתר כאמור לפי הוראות פסקה (2), והאישור ישמש אסמכתה לכך.

(2) רשות הרישוי תיתן למבקש, בתוך חמישה ימים ממועד קבלת התצהיר והמסמכים כאמור בפסקה (1), היתר מזורז א', ותודיע על כך לנותני האישור; להודעת רשות הרישוי כאמור יצורפו העתק מהבקשה ומההיתר המזורז וכל צרופותיהם.

(ז1) (1) הוגשה בקשה להיתר מזורז ב', יצרף המבקש לבקשה נוסף על המסמכים האמורים בסעיף קטן (ג), את המסמכים הנדרשים מטעם רשות הרישוי שפורסמו באתר האינטרנט שלה לפי הוראות סעיף 3ג7; רשות הרישוי תמסור העתק של הבקשה להיתר עם כל צרופותיה לנותני האישור עם קבלתם מהמבקש.

(2) מצאה רשות הרישוי, על פי המידע שהגיש המבקש או על פי מידע נוסף שבידיה כי, על פני הדברים, לא ניתן לתת היתר מזורז ב' לעסק, תודיע על כך למבקש ולנותני האישור בתוך שבעה ימים מיום הגשת הבקשה.

(3) לא הודיעה רשות הרישוי למבקש כאמור בפסקה (2), יחולו לגבי הבקשה להיתר מזורז ב' הוראות סעיף קטן (ד) ו-(ד1), בשינויים המחויבים, ולעניין סעיף קטן (ד) גם בשינויים אלה:

(א) ברישה, במקום "בתוך 21 ימים" יקראו "בתוך 14 ימים";

(ב) בפסקה (1), בסופה יקראו "הודיעה רשות הרישוי למבקש כאמור, תמסור רשות הרישוי הודעה על כך גם לנותני האישור";

(ג) בפסקה (2), בסופה יבוא "השלים המבקש את המסמכים כאמור, תמסור רשות הרישוי העתק שלהם לנותני האישור עם קבלתם מהמבקש".

(4) (א) הוגשה בקשה להיתר מזורז ב', יגיש המבקש לרשות הרישוי גם תצהיר מאומת כדין לפי הוראת סעיף קטן (ו); תצהיר כאמור יכול שיוגש עם הגשת הבקשה לקבלת היתר מזורז ב' או עד תום 120 ימים מתום התקופות האמורות בסעיפים קטנים (ד) ו-(ו). כפי שהוחלו בפסקה (3); עם קבלת התצהיר תמסור רשות הרישוי למבקש אישור בכתב על קבלתו, שבו יצוין מועד סיומה של תקופת הבדיקה כמשמעותה בפסקת משנה (ב).

(ב) רשות הרישוי תמסור לנותני האישור הודעה על הגשת התצהיר כאמור בפסקת משנה (א) בצירוף העתק של התצהיר, לא יאוחר משלושה ימים מיום קבלתו מהמבקש, לשם בדיקת הבקשה להיתר מזורז ב'; נותני האישור יבדקו את הבקשה בתוך 49 ימים מהמועד שבו נשלח להם העתק מהתצהיר כאמור (בסעיף זה – תקופת הבדיקה); בהודעה כאמור תציין רשות הרישוי גם את מועד תחילתה ומועד סיומה של תקופת הבדיקה.

(ג) לא היה באפשרותו של נותן אישור לבדוק את הבקשה להיתר מזורז ב' בתוך תקופת הבדיקה בשל כך שהתצהיר הגיע לידיו בחלוף יותר מ-14 ימים מיום שנשלח אליו, יודיע על כך נותן האישור לרשות הרישוי ותקופת הבדיקה תוארך ב-14 ימים; הוארכה תקופת הבדיקה כאמור, תודיע על כך רשות הרישוי למבקש.

(5) הגיש המבקש את המסמכים כאמור בפסקה (1), את המסמכים כאמור בסעיף קטן (ד) כפי שהוחל בפסקה (3), וכן את התצהיר כאמור בפסקה (4), יראו את העסק שלגביו הוגשה הבקשה לקבלת היתר מזורז ב' כעומד בתנאים הנדרשים מטעם רשות הרישוי לשם קבלת היתר כאמור.

(6) (א) נותן אישור שאינו מסכים למתן היתר מזורז לעסק, רשאי להודיע לרשות הרישוי ולמבקש, בתוך תקופת הבדיקה, על אחד מאלה:

(1) כי הוא מתנגד למתן היתר מזורז ב' לעסק;

(2) כי היתר מזורז ב' יינתן לעסק רק אם יתקיימו בעסק תנאים מסוימים שיפרט בהודעה, ובלבד שתנאים אלה הם תנאים שפורסמו במפרט האחיד או לצד המפרט האחיד או שהם נדרשים לפי הוראות חוק זה.

(ב) על אף האמור בפסקת משנה (א), ראה נותן האישור כי העסק אינו עומד בתנאי לקבלת היתר מזורז ב', ואולם אין בהפעלת העסק בהעדר התנאי כאמור כדי להביא לפגיעה ממשית במטרות החוק לפי סעיף 1(א), רשאי הוא להודיע לרשות הרישוי ולמבקש, עד תום תקופת הבדיקה, כי הוא מסכים למתן היתר מזורז ב' לאותו עסק, ובלבד שהמבקש יתקן את הליקוי בתוך תקופת ההיתר המזורז, במועד שיקבע נותן האישור באותה הודעה.

(7) מסר נותן האישור לרשות הרישוי, בתוך תקופת הבדיקה, הודעה כאמור בפסקה (6), תודיע רשות הרישוי למבקש על דחיית הבקשה להיתר מזורז ב', או על חובתו לקיים את התנאים שנקבעו בהודעת נותן האישור לשם קבלת היתר מזורז ב', או לאחר מתן היתר מזורז ב', לפי העניין.

(8) נתנו כל נותני האישור שאישורם נדרש לשם מתן היתר מזורז ב' לעסק מסוים, את הסכמתם למתן ההיתר המזורז, בתוך תקופת הבדיקה, תיתן רשות הרישוי לבעל העסק את ההיתר המזורז, בתוך חמישה ימים מהמועד שבו ניתנה לה ההסכמה כאמור ותודיע על כך לנותני האישור; להודעת רשות הרישוי כאמור יצורפו העתק מהבקשה ומההיתר המזורז וכל צרופותיהם; לעניין זה, יראו הודעה של נותן אישור כאמור בפסקה (6)(ב), כהסכמה למתן ההיתר המזורז.

(9) חלפה תקופת הבדיקה ולא נמסרו הודעות כאמור בפסקה (6)(א) מטעם נותני האישור שאישורם נדרש לשם מתן היתר מזורז ב' לעסק מסוים, כולם או חלקם, יראו את העסק שלגביו הוגשה הבקשה להיתר מזורז ב', כעסק שניתן לו היתר מזורז ב' ביום שבו הסתיימה תקופת הבדיקה; עד למתן היתר כאמור לפי הוראות פסקה (10), ישמש האישור על קבלת התצהיר שניתן למבקש לפי הוראות פסקה (4)(א) אסמכתה לכך.

(10) התקיים האמור בפסקה (9), תיתן רשות הרישוי למבקש היתר מזורז ב', בתוך חמישה ימים מתום תקופת הבדיקה ותודיע על כך לנותני האישור; להודעת רשות הרישוי כאמור יצורפו העתק מהבקשה ומההיתר המזורז וכל צרופותיהם;

(8) בסעיף קטן (ח), אחרי "לפי חוק זה לאותו עסק" יבוא "ויחולו עליה ההוראות החלות על בקשה לקבלת רישיון, אלא אם כן נקבע אחרת בחוק זה או לפיו";

(9) במקום סעיף קטן (ט) יבוא:

"(ט) נכלל עסק בצו כאמור בסעיף קטן (א), לא יהיה ניתן להגיש לגביו בקשה לקבלת רישיון או היתר זמני לפי חוק זה במקום בקשה לקבלת היתר מזורז, אלא אם כן מתקיימים לגבי העסק הסייגים למתן היתר מזורז לפי סעיף 2א6 או שיש מניעה אחרת להגשת בקשת היתר מזורז לפי הוראות חוק זה";

(10) בסעיף קטן (י), במקום "סעיף 1ג7" יבוא "סעיפים 1ג7 ו-18ד".

7. תיקון סעיף 2א6 בחוק העיקרי –

(1) בסעיף קטן (א) –

(א) בפסקה (3), בסופה יבוא "למעט הליך כמפורט להלן:

(א) הליך בקשר לעבירה מינהלית או עבירת קנס שלא הוגש בשלה כתב אישום לפי סעיף 15 לחוק העבירות המינהליות, התשמ"ו-1985², או לפי סעיף 228(ד) לחוק סדר הדין הפלילי, לפי העניין;

(ב) הליך להטלת עיצום כספי לפי פרק ב'1";

(ב) בפסקה (4), בסופה יבוא "ולעניין הרשעה בעבירת קנס – רק אם הורשע לאחר שהוגש בשל העבירה כתב אישום לפי סעיף 228(ד) לחוק סדר הדין הפלילי";

(ג) אחרי פסקה (4) יבוא:

² ס"ח התשמ"ו, עמ' 31.

"(5) בשנתיים שקדמו להגשת הבקשה, התקיים לגבי העסק, המבקש, מי ששולט בעסק או במבקש או מי שנשלט על ידי מי מהם, שלוש פעמים לפחות, האמור בפסקת משנה (א) או (ב) שלהלן או בשתיהן יחד, למעט לעניין עסק כאמור בפסקה (6):

(א) נמסרה דרישה לתשלום עיצום כספי, בקשר להפרת תנאי מתנאי רישיון, היתר זמני או היתר מזורז, או בקשר להפרת הוראה מההוראות לפי חוק זה;

(ב) נמסרה הודעת תשלום קנס או הודעה על הטלת קנס מינהלי, בקשר להפרת תנאי מתנאי רישיון, היתר זמני או היתר מזורז, או בקשר להפרת הוראה מההוראות לפי חוק זה, למעט הודעה כאמור שנמסרה בשל עבירת קנס שעניינה הפרת הוראה כאמור שנקבעה בחוק עזר שהתקינה רשות מקומית, והתקיים אחד מאלה:

(1) הקנס שולם;

(2) חלפו המועדים להגשת בקשה לביטול הקנס או להגשת הודעה על בקשה להישפט ולא הוגשה בקשה או הודעה כאמור או שנדחתה בקשה לביטול הקנס;

(6) התקיים בעסק שהוא סניף ברשת שיש לה יותר מעשרה סניפים בתחומי אותה רשות רישוי, בשנתיים שקדמו להגשת הבקשה, לגבי העסק, המבקש, מי ששולט בעסק או במבקש או מי שנשלט על ידי מי מהם, אחד מאלה:

(א) שלוש פעמים לפחות האמור בפסקה (5)(א);

(ב) שש פעמים לפחות האמור בפסקה (5)(ב) או האמור בפסקה (5)(א) ו־(ב) יחד;

(2) אחרי סעיף קטן (א) יבוא:

"(א) בתקופה של שלוש שנים מיום שפורסם מפרט אחיד לגבי סוג עסק מסוים –

(1) הוראות סעיף קטן (א)(1), לרבות כפי שהוחלו בסעיפים (3)(ג), 6א(1)(א), (2), 3א6(ה), לא יחולו לגבי אותו סוג עסק;

(2) הוראות סעיף קטן (א)(4), לרבות כפי שהוחלו בסעיפים (3)(ג), 6א(1)(א), (2), 6א3(ה), יחולו לגבי אותו סוג עסק רק אם ההרשעה כאמור באותו סעיף קטן היתה בשל עיסוק בלא רישיון או היתר זמני בעסק טעון רישוי";

(3) בסעיף קטן (ב), אחרי ההגדרה "המבקש" יבוא:

"רשת" – אישיות משפטית האחראית להספקת טובין דומים או שירותים דומים או עוסקת באותו סוג עיסוק, בשני מקומות לפחות שלהם סימני היכר זהים או דומים (בפסקה זו – סניפים), והכול ובלבד שפעולות אלה נעשות בסניפים לפי אותה מדיניות או קווים מנחים";

הוספת סעיף 3א6

8. אחרי סעיף 2א6 לחוק העיקרי יבוא:

"רישוי על יסוד תצהיר 3א6. (א) שר הפנים, בהסכמת כל אחד מהשרים שקביעתו של עסק בטעון רישוי נעשתה בהתייעצות עמו ובכפוף להוראות סעיף קטן (ב), רשאי לקבוע, בצו, סוגי עסקים טעוני רישוי שרשות הרישוי תיתן להם רישיון על יסוד תצהיר שהגיש

מבקש הרישיון (בסעיף זה – המבקש), לפי הוראות סעיף זה (בסעיף זה – רישיון על יסוד תצהיר); ואולם בצו כאמור לא ייקבעו סוגי עסקים שרישיון על יסוד תצהיר כאמור עלול לפגוע במטרות המפורטות בסעיף 1(א).

(ב) קביעת עסק מסוג העסקים המפורטים בסעיפים 2 עד 3 כטעון רישוי, בצו לפי סעיף קטן (א), טעונה גם הסכמת כל אחד מהשרים שמתן רישיון לעסק מאותו סוג טעון אישור מטעמו לפי סעיפים אלה, ויחולו לגבי אותו עסק הוראות הסעיפים האמורים החלים לעניין אותו סוג עסק, בשינויים המחוייבים.

(ג) על בקשה לקבלת רישיון על יסוד תצהיר יחולו הוראות סעיף 6א(ג) עד (ו), בשינויים המחוייבים.

(ד) (1) הגיש המבקש את התצהיר ואת המסמכים האמורים בסעיף 6א(ג) עד (ו), כפי שהוחלו בסעיף קטן (ג), תמסור לו רשות הרישוי אישור בכתב על קבלתם, ויראו את העסק שלגביו הוגשה הבקשה כעסק שניתן לו רישיון עד למתן רישיון לפי הוראות פסקה (2), והאישור ישמש אסמכתה לכך.

(2) רשות הרישוי תיתן למבקש, בתוך חמישה ימים ממועד קבלת התצהיר והמסמכים כאמור בפסקה (1), רישיון, ותודיע על כך לנותני האישור; להודעת רשות הרישוי יצורפו העתק מהבקשה ומהרישיון וכל צרופותיהם.

(ה) הוראות סעיפים 2א6, 7ב(ה) ו-7ג(ד) יחולו, בשינויים המחוייבים, על הגשת תצהיר לפי סעיף זה ועל רישיון על יסוד תצהיר שניתן לפי סעיף זה.

(ו) נכלל עסק בצו כאמור בסעיף קטן (א), לא יהיה ניתן להגיש לגביו בקשה לקבלת רישיון או היתר זמני לפי חוק זה במקום בקשה לרישיון על יסוד תצהיר, אלא אם כן מתקיימים לגבי העסק הסייגים למתן היתר מזוהו לפי סעיף 2א6 או שיש מניעה אחרת להגשת בקשה לרישיון על יסוד תצהיר לפי הוראות חוק זה.

(ז) מתן רישיון על יסוד תצהיר לפי סעיף זה אינו טעון אישור מאת נותני האישור, גם אם אישורם נדרש למתן היתר זמני לאותו עסק, ואולם אין בכך כדי לגרוע מסמכויותיהם האחרות של נותני האישור לפי חוק זה, לגבי אותו עסק, ובכלל זה סמכויותיהם לפי סעיפים 6ד ו-7, והכול בכפוף להוראות לפי סעיפים 17ג ו-7ד

9. בסעיף 6ב לחוק העיקרי, אחרי סעיף קטן (ג) יבוא:

”(ד) שר הפנים רשאי לקבוע סוגי עסקים טעוני רישוי שלא יידרשו לצרף לבקשה כאמור בסעיף קטן (א) את המסמכים האמורים באותו סעיף קטן, כולם או חלקם.”

10. בסעיף 7(ה) לחוק העיקרי, בהגדרה “גורם מוסמך ארצי” –

(1) בפסקה (2), במקום “או עובד בכיר אחד” יבוא “או לכל היותר שני עובדים בכירים”;

- (2) בפסקה (3), במקום "או קצין כבאות והצלה בכיר אחד" יבוא "או לכל היותר שני קציני כבאות והצלה בכירים";
- (3) בפסקה (4), במקום "או קצין משטרה בכיר אחד" יבוא "או לכל היותר שני קציני משטרה בכירים".

תיקון סעיף 7א

11. בסעיף 7א לחוק העיקרי –

- (1) בסעיף קטן (ב)(1), במקום "משנה"; יבוא "מחמש שנים; ואולם שר הפנים רשאי, מטעמים מיוחדים המצדיקים זאת, לקבוע תקופת תוקף קצרה מחמש שנים, לרישיון של סוג עסקים פלוני";
- (2) אחרי סעיף קטן (ד) יבוא:

"(ה) על אף האמור בסעיף קטן (ב), שר הפנים לא יקבע תקופת תוקף לרישיון שניתן לעסק מסוג שנכלל בצו לפי סעיף 3א6, שהיא קצרה מעשר שנים; ואולם רשאי הוא, באישור ועדת הפנים והגנת הסביבה של הכנסת, לקבוע תקופת תוקף קצרה מעשר שנים לרישיון של סוגי עסקים שנכללו בצו כאמור, אם התקיימו טעמים מיוחדים המצדיקים זאת."

הוספת סעיף 7א7

12. אחרי סעיף 7א לחוק העיקרי יבוא:

- "שינוי בצו הטעון אישור של ועדת הפנים והגנת הסביבה של הכנסת
- 7א7. שינוי בצו שנקבע לפי חוק זה שהוא אחד מאלה, טעון אישור של ועדת הפנים והגנת הסביבה של הכנסת:
- (1) קביעת עסק מסוג חדש כעסק טעון רישוי;
- (2) קיצור תקופת תוקף רישיון לסוג עסקים מסוים;
- (3) הוספת מטרה שלשם הבטחתה נקבע העסק כטעון רישוי לפי חוק זה;
- (4) קביעה כי סוג עסקים מסוים טעון הליך רישוי שהדרישות לפיו מחמירות יותר; לעניין זה יראו כהחמרת דרישות בהליך רישוי כל אחד מאלה:

(א) ביטול קביעה בצו שלפיה מתן רישיון או היתר לסוג עסק מסוים ייעשה בהליך רישוי מקוצר; ואולם אם נקבע לגבי אותו סוג עסק כי הרישיון או ההיתר יינתנו לו בהליך רישוי מקוצר אחר, שהוא קצר יותר, לא יראו בכך החמרת דרישות לעניין הוראות פסקה זו;

(ב) ביטול קביעה בצו שלפיה מתן רישיון או היתר לסוג עסק מסוים ייעשה לפי הוראות סעיף 6(ג) או 6א(1); ואולם אם נקבע לגבי אותו סוג עסק כי הרישיון או ההיתר יינתנו לו בהליך רישוי מקוצר, לא יראו בכך החמרת דרישות לעניין הוראות פסקה זו;

לעניין פסקה זו, "הליך רישוי מקוצר" – הליך רישוי שנקבע לפי הוראות סעיף 6א1 או סעיף 3א6.

תיקון סעיף 7ב

13. בסעיף 7ב לחוק העיקרי –

- (1) במקום כותרת השוליים יבוא "היתר זמני וקבלת רישיון לאחרי";
- (2) במקום סעיף קטן (א) יבוא:

”א) (1) רשות הרישוי רשאית לתת לעסק מסוים היתר זמני לעסק בו לפני שניתן לו רישיון או עד לחידוש רישיונו (בחוק זה – היתר זמני), ובלבד שאין בהפעלת העסק כאמור כדי לגרום לפגיעה משמעותית במטרות החוק לפי סעיף 6(א), והכול בכפוף להוראות סעיף 6(א); רשות הרישוי תקבע את תקופת תוקפו של ההיתר הזמני, והיא רשאית להאריכה לתקופות נוספות, ובלבד שסך התקופות לא יעלה על שנה אחת.

(2) על אף האמור בפסקה (1) –

א) רשות הרישוי רשאית לתת היתר זמני כאמור באותה פסקה אף אם לא ניתן אישורו של נותן אישור שנקבע בצו לגבי אותו עסק, והכול בהתאם להוראות לפי חוק זה;

ב) רשות הרישוי רשאית להאריך את תקופת תוקפו של ההיתר הזמני לתקופות נוספות, ובלבד שסך התקופות לא יעלו על שנה אחת נוספת, אם ראתה כי מתקיימות נסיבות המצדיקות זאת, ובכלל זה הנסיבות האמורות בסעיף קטן (א)1(1).

1א) (1) הוגשה בקשה לרישיון לפי חוק זה ונותן האישור לא השיב לבקשה בתוך התקופה שנקבעה לכך, רשאית רשות הרישוי לתת לעסק היתר זמני לתקופה האמורה בסעיף קטן (א)1(1); לא השיב נותן האישור לבקשה לרישיון עד תום שנה מהמועד שבו ניתן לעסק היתר זמני, רשאית רשות הרישוי להאריך את תקופת תוקפו של ההיתר הזמני לתקופות נוספות שלא יעלו על שנה אחת נוספת (בסעיף זה – תקופת השנה הנוספת); האריכה רשות הרישוי את תוקפו של היתר זמני לפי הוראות פסקה זו, תפרט בהיתר הזמני שתיתן למבקש את האמור בסעיף קטן (א)2.

(2) האריכה רשות הרישוי את תוקפו של היתר זמני לפי הוראות פסקה (1), ונותן האישור לא השיב לבקשה לרישיון עד תום תקופת השנה הנוספת, תראה רשות הרישוי את העסק שלגביו הוגשה הבקשה כאילו ניתן לו אישור על ידי אותו נותן אישור לשם מתן הרישיון; רשות הרישוי תמסור לנותן האישור הודעה על האמור בפסקה זו לא יאוחר מ-90 ימים לפני תום תקופת השנה הנוספת.

2א) (1) לא החליטה רשות הרישוי בבקשה לרישיון עד תום השנה הנוספת, בשל כך שנותן האישור לא השיב לבקשה עד אותו מועד כאמור בסעיף קטן (א)1, יראו את העסק שלגביו הוגשה הבקשה כעסק שניתן לו רישיון, עד למתן הרישיון לפי הוראות פסקה (2), וההיתר הזמני ישמש אסמכתה לכך.

(2) התקיים האמור בפסקה (1), תיתן רשות הרישוי רישיון לעסק, בתוך חמישה ימים מתום התקופה הנוספת, שתקופת תוקפו תהיה מהמועד שבו ניתן לגבי העסק ההיתר הזמני לראשונה ותודיע על כך לנותני האישור; להודעת רשות הרישוי יצורפו העתק מהבקשה ומהרישיון וכל צרופותיהם.

3א) על אף האמור בסעיפים קטנים (א) עד (א)2, תקופת תוקפו של היתר זמני לא תעלה על תקופת תוקפו של רישיון שנקבעה לאותו סוג עסק לפי חוק זה.

4א) רשות הרישוי תודיע לנותני האישור על הארכת תוקפו של היתר זמני לפי סעיף זה.”

(1) במקום סעיפים קטנים (א) עד (ג) יבוא:

”(א) היתר מזורז יעמוד בתוקפו עד תום 180 ימים ממועד נתינתו.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), לגבי עסק שבתוך תקופת ההיתר המזורז נמסר לבעליו דוח ליקויים כמשמעותו בסעיף 78, רשאים רשות הרישוי או נותן האישור לקבוע כי ההיתר המזורז יעמוד בתוקפו לתקופה נוספת שתקבע בו (בסעיף זה – התקופה הנוספת), שלא תעלה על 90 ימים, אם מצאו כי אף שיש עדיין בעסק ליקויים שפורטו בדוח ובשלהם לא ניתן לתת רישיון לעסק, אין בהם כדי להביא לפגיעה ממשית במטרות החוק לפי סעיף 7(א); קבעו רשות הרישוי או נותן האישור כי ההיתר המזורז יעמוד בתוקפו לתקופה נוספת כאמור, יודיעו על כך למבקש ולנותני האישור הנוספים, לפי העניין; חלפה התקופה הנוספת ולא תוקנו הליקויים כאמור, לא תוארך עוד תקופת תוקפו של ההיתר המזורז.

(ב1) לא יינתן רישיון לעסק אם רשות הרישוי או נותן האישור מצאו בתום תקופת ההיתר המזורז או בתום התקופה הנוספת, כי העסק אינו מקיים את התנאים למתן הרישיון.

(ג) חלפה תקופת ההיתר המזורז או התקופה הנוספת, ולא התקיים לגבי העסק האמור בסעיף קטן (ב1) או (ה) או בסעיף 7(ד1), תיתן רשות הרישוי רישיון לאותו עסק, בתוך חמישה ימים מתום תקופת ההיתר המזורז או התקופה הנוספת, לפי העניין, גם בלא אישורם של נותני האישור לפי סעיף 6(א), ויראו את העסק כעסק שניתן לו רישיון, עד למתן הרישיון כאמור, וההיתר המזורז ישמש אסמכתה לכך; ניתן רישיון כאמור, תחל תקופת תוקפו במועד נתינתו של ההיתר המזורז; אין במתן הרישיון בלא אישורם של נותני האישור כאמור כדי לגרוע מסמכויותיהם האחרות לפי חוק זה, לגבי אותו עסק, ובכלל זה סמכויותיהם לפי סעיפים 6ד ו-7, והכול בכפוף להוראות לפי סעיפים 17 ו-18ד”;

(2) בסעיף קטן (ד), המילים ”הארכת תקופת תוקפו של ההיתר המזורז לפי סעיף קטן (ב) ועל” – יימחקו;

(3) בסעיף קטן (ה)1, אחרי ”ביוזמתה או על פי פנייה מאת נותן אישור” יבוא ”או מצא נותן אישור”, במקום ”תודיע על כך” יבוא ”יודיעו על כך רשות הרישוי או נותן האישור לפי העניין”, במקום ”ולנותני האישור” יבוא ”ורשות הרישוי תודיע על כך גם לנותני האישור” ובמקום ”ובלבד שנתנה” יבוא ”ובלבד שנתנו”.

(1) בסעיף קטן (א), אחרי ”לבטל” יבוא ”או להתלות” והמילה ”זמני” – תימחק;

(2) בסעיף קטן (ב) –

(א) האמור בו יסומן כפסקה (1), ובה המילה ”זמני” – תימחק;

(ב) אחרי פסקה (1) יבוא:

”(2) (א) פנה נותן אישור לרשות הרישוי בבקשה כי רישיון או היתר שניתן לעסק יבוטל, תפעל רשות הרישוי לקיום ההליכים הנדרשים לביטול הרישיון או ההיתר כאמור בסעיף זה, ותעדכן את נותן האישור בדבר התקדמות ההליך בתוך 30 ימים ממועד פנייתו אליה, ואם ניתן לגבי העסק צו הפסקה מינהלי כאמור בסעיף 20 – בתוך 14 ימים ממועד הפנייה כאמור.

(ב) בחלוף התקופה כאמור בפסקת משנה (א), רשאי נותן האישור, לאחר שבחן את ההליכים שנקטה רשות הרישוי כאמור באותה פסקה, לבטל בעצמו את הרישיון או ההיתר שניתן לעסק.
(ג) הוראות פסקה זו לא יחולו על היחידה לרישוי מפעלים ביטחוניים האמורה בסעיף 29ב.2;

(3) במקום סעיף קטן (ד) יבוא:

"(ד) בוטל רישיון או היתר לפי סעיף זה, ישלחו רשות הרישוי או נותן האישור, לפי העניין, בתוך שבעה ימים ממועד החלטה על הביטול, הודעה על כך לבעל הרישיון או ההיתר, ורשות הרישוי תשלח הודעה כאמור גם לנותני האישור; ביטול הרישיון או ההיתר ייכנס לתוקפו בתום 30 ימים מיום ההודעה כאמור";

(4) בסעיף קטן (ד) –

(א) במקום פסקה (1) יבוא:

"(1) (א) על אף האמור בסעיפים קטנים (א) עד (ד), מצא נותן אישור בתקופת תוקפו של היתר מזורז כי התקיים אחד מאלה, רשאי הוא להודיע לרשות הרישוי ולמבקש על ביטול אישורו להיתר המזורז, ובלבד שניתנה לבעל ההיתר המזורז הזדמנות להשמיע את טענותיו:

(1) הופר או חדל להתקיים תנאי מהתנאים שניתנו לפי סעיף 7 לעניין ההיתר המזורז ונותן האישור סבר כי מפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה של ההפרה יש לבטל את ההיתר המזורז;

(2) חלו בעסק שינויים מהותיים מהמצב שהוצג במסמכים שהוגשו כאמור בסעיף 1א6;

(3) לבעל ההיתר המזורז נמסרה דרישה לתיקון ליקויים לפי סעיף 78, והליקויים לא תוקנו בהתאם לדרישה.

(ב) הודיע נותן האישור לרשות הרישוי על ביטול אישורו כאמור בפסקת משנה (א), תבטל רשות הרישוי את ההיתר המזורז באופן מיידי; לא ביטלה רשות הרישוי את ההיתר, רשאי נותן האישור לבטל את ההיתר בעצמו; מצאה רשות הרישוי מיוזמתה כי התקיימו לגבי העסק אחת מהנסיבות הקבועות באותה פסקת משנה, רשאית היא לבטל את ההיתר המזורז באופן מיידי, ובלבד שניתנה לבעל ההיתר המזורז הזדמנות להשמיע את טענותיו; התקבלה החלטה על ביטול היתר מזורז לפי הוראות פסקת משנה זו, יודיעו על כך רשות הרישוי או נותן האישור, לפי העניין, לבעל ההיתר המזורז והביטול ייכנס לתוקפו מיד עם מתן ההודעה כאמור.

(ג) שר הפנים, באישור ועדת הפנים והגנת הסביבה של הכנסת, רשאי לקבוע נסיבות נוספות שבהתקיימן יהיה ניתן לבטל את ההיתר המזורז כאמור בפסקה זו;

(ב) בפסקה (3), אחרי "רשות הרישוי" יבוא "מיוזמתה או על פי פנייה של נותן האישור".

16. בסעיף 2ג7(ב) לחוק העיקרי, אחרי "ומועד תחילתן" יבוא "כפי שנקבע במפרט" ואחרי "תפורסם ברשומות" יבוא "על ידי המנהל הכללי של משרד הפנים".

"(4) ביצוע השינוי בתום תקופת הרישיון או ההיתר אינו סביר בנסיבות העניין, בין השאר בשל העלויות הכרוכות בו או בשל ההליכים הנדרשים לביצועו."

"מרכז שירות משותף 6א7. (א) רשות רישוי רשאית להקים בתחומה מרכז שירות משותף לכלל נציגי רשות הרישוי המקומית הפועלים מטעם הרשות, שעמדתם נדרשת לשם מתן רישיון או היתר לפי חוק זה, ולנותני האישור (בסעיף זה – מרכז שירות משותף), כדי לייעל את הליכי הרישוי לפי חוק זה ולסייע לבעלי עסקים טעוני רישוי ולמבקשי רישיון או היתר לפי חוק זה בעניינים אלה, והכול בהתאם לסמכויות הנתונות להם לפי חוק זה:

(1) מתן שירותי מידע וייעוץ למבקשים לעסוק בעסקים טעוני רישוי בתחום רשות הרישוי, ובכלל זה מתן חוות דעת מקדמית לפי סעיף 6א;

(2) קיום דיון משותף לנציגי הרשות ולנותני האישור כאמור בבקשות שהוגשו לרישיונות או להיתרים, וביצוע ביקורות משותפות בעסקים, לשם בדיקת עמידתם בתנאים למתן רישיונות או היתרים לפי חוק זה;

(3) קיום התכנסויות משותפות לנציגי הרשות ולנותני האישור כאמור לשם מסירת דיווחים על שינויים במצבם של עסקים, ליקויים שנמצאו בהם וכן על הליכים מינהליים שנקטו לגבי עסקים טעוני רישוי לפי הוראות חוק זה, ובכלל זה דרישות לתיקון ליקויים, צווי הפסקה מינהליים והליכים לביטול רישיונות או היתרים;

(4) קיום הליכי שימוע משותפים בטרם קבלת החלטות בדבר ביטול רישיונות או היתרים לפי חוק זה.

(ב) במרכז שירות משותף לא יידונו עניינים הנוגעים להליכי רישוי של העסקים האמורים בסעיף 12ב(ט)(4) או (5).

(ג) נקבע דיון משותף במרכז השירות המשותף, ישלח נציג רשות הרישוי לנותני האישור שהשתתפותם נדרשת באותו דיון את נושאי הדיון, זמן סביר לפני מועד הדיון שנקבע.

(ד) (1) נמסר לבעל עסק או למבקש רישיון או היתר, במסגרת פעילותו של מרכז השירות המשותף, מידע מאת נציג רשות הרישוי או נותן האישור לגבי תחום שבסמכותם, יוכל בעל העסק או המבקש כאמור להסתמך על המידע בעת הליכי הרישוי לפי חוק זה, ובלבד שאותו מידע נמסר לו בכתב.

(2) על אף האמור בפסקה (1), נמסר לבעל עסק או למבקש מידע כאמור באותה פסקה מאת עובד רשות הרישוי שהסמיך נותן אישור לפי סעיף 6(א) או מאת נציג רשות הרישוי, רשאי גורם מוסמך מחוזי להגדרתו בסעיף 8ד(ה)(3), או גורם מוסמך ארצי כאמור בפסקה (1) להגדרה "גורם מוסמך ארצי" שבסעיף 7(ה), לפי העניין, לשנות מההנחיות שניתנו במסגרת המידע שנמסר כאמור, בהתקיים נסיבות המחייבות זאת, ובלבד שהגורם המוסמך כאמור הודיע על כך לבעל העסק או למבקש בתוך זמן סביר מיום שנודע לו על המידע שנמסר.

(ה) הוקם מרכז שירות משותף –

(1) תקבע רשות הרישוי, בשיתוף עם נותני האישור המשתתפים בו, את היקף העבודה של מרכז השירות, בהתחשב במספר העסקים הפועלים בתחומה של הרשות ובמספר הבקשות לרישיונות או להיתרים המוגשות לרשות בכל שנה בממוצע;

(2) יפעל נותן האישור ככל האפשר כדי להשתתף בפעילות מרכז השירות במספר ימים ושעות שיהיה בהם כדי לתת מענה מספק לעסקים הפועלים בתחום רשות הרישוי או המבקשים לפעול בתחומה, כפי שנקבע לפי פסקה (1), ורשאי נותן האישור לפעול כאמור גם באמצעות עובד אותה רשות רישוי שהסמיך נותן האישור לפי סעיף 6(א).

(1) בלי לגרוע מהאמור בסעיף קטן (ה), הוקם מרכז שירות משותף על ידי רשות מקומית שמספר תושביה עולה על 100,000, יהיה על נותן האישור להשתתף בפעילות מרכז השירות המשותף 12 פעמים בשנה לכל הפחות, במועדים שיתואמו עמו מראש (בסעיף זה – חובת ההתייצבות), ורשאי נותן האישור להסמיך, לפי הוראות סעיף 6(א), עובד מעובדי אותה רשות רישוי שישתתף בפעילות מרכז השירות המשותף במקומו; נותן האישור יהיה רשאי שלא להשתתף בפעילות מסוימת במרכז השירות שנקבעה, בהתקיים נסיבות דחופות ובלתי צפויות, ואם הודיע על כך מראש, בהודעה מנומקת, לנציג רשות הרישוי במרכז השירות המשותף.

(2) הוראות פסקה (1) לעניין חובת ההתייצבות, לא יחולו לגבי נותן אישור שביקש להסמיך, לפי הוראות סעיף 6(א), עובד מעובדי רשות הרישוי שישתתף במקומו במרכז השירות המשותף, ורשות הרישוי לא נתנה את הסכמתה להסמכת העובד כאמור.

- (3) ראש רשות מקומית כאמור בפסקה (1) שהוקם בתחומה מרכז שירות משותף, יודיע על כך לשר הפנים.
- (4) ראה שר הפנים כי הוקמו 25 מרכזי שירות משותפים, שבהם חלה על נותני האישור חובת התייצבות במרכז השירות המשותף כאמור בפסקה (1), רשאי הוא לקבוע הוראות לעניין חובת ההתייצבות כאמור, לרבות תנאים וסייגים לאותה חובה.
- (5) בסעיף קטן זה, "רשות מקומית שמספר תושביה עולה על 100,000" – לרבות מספר רשויות מקומיות המקיימות ביניהן שיתוף פעולה לשם הפעלתו של מרכז שירות משותף, ומספר התושבים בכולן יחד עולה על 100,000".

הוספת סעיפים
1א8 ו-2א8

19. אחרי סעיף 8 לחוק העיקרי יבוא:

(א) רשות הרישוי לא תיתן רישיון או היתר לעסק שאינו מקיים את דיני התכנון והבנייה, ואולם רשאית היא לתת רישיון או היתר כאמור אם סברה כי אין בהפרת דיני התכנון והבנייה בעסק כדי לפגוע במטרות המפורטות בסעיף ו(א)(1) עד (5) ו-(7) ומהנדרס הוועדה המקומית לתכנון ולבנייה אישר כי אין בהפרה פגיעה מהותית בתכליות דיני התכנון והבנייה, בין השאר בשל טיבה, מיקומה או היקפה של ההפרה; לעניין סעיף זה, "פגיעה מהותית בתכליות דיני התכנון והבנייה" – לרבות כל אחד מאלה:

"קיום תכליות דיני
התכנון והבנייה

(1) העסק נמצא בבניין שבנייתו טעונה היתר לפי חוק התכנון והבנייה (בסעיף זה – היתר בנייה) שנבנה כולו בלא היתר בנייה או שלא ניתן לגביו אישור לפי סעיף 157 לחוק התכנון והבנייה או תעודת גמר לפי הוראות אותו חוק;

(2) בעסק נעברה עבירה לפי חוק התכנון והבנייה שמתנהל בשלה הליך אכיפה פלילי או מינהלי, ובכלל זה תלוי ועומד בשלה צו הריסה בלא הליך פלילי, צו הפסקה שיפוטי להפסקת שימוש אסור, צו הריסה מינהלי או צו מינהלי להפסקת שימוש, או שניתן בשלה פסק דין, והכול לפי אותו חוק;

(3) הפעלת העסק תהווה שימוש במקרקעין בניגוד ליעוד או לשימוש שנקבע בתכנית;

(4) הפעלת העסק או עמידתו בתנאי הרישיון או ההיתר מתאפשרת בשל עבירה של עבודה אסורה כהגדרתה בסעיף 203 לחוק התכנון והבנייה שנעברה בעסק ושטחה עולה על 15% משטחו של העסק;

5) העסק פועל או עתיד לפעול בבניין שיותר מ-30% משטחו נבנה בלא היתר בנייה או בניגוד לתנאי היתר כאמור, אף אם החלק שבו העסק פועל או עתיד לפעול נבנה כדין; הוראות פסקה זו לא יחולו אם החלק שבו פועל או עתיד לפעול העסק נבנה כדין, והשטח שנבנה בלא היתר בנייה או בניגוד לתנאי כאמור אינו בבעלותו או בשליטתו של העסק שלגביו הוגשה הבקשה לרישיון או להיתר לפי חוק זה;

6) בעסק נעברה עבירה של עבודה אסורה או שימוש אסור לפי סעיף 243(א) או (ד) לחוק התכנון והבנייה, לפי העניין, ולגבי עבירה של עבודה אסורה – שטחה עולה על 5% משטח העסק או יש בה השפעה מהותית על אופיים של המקרקעין האמורים באותם סעיפים, והכול אלא אם כן העבירה היא במקום הפטור מקבלת אישור הוועדה לשמירת הסביבה החופית בהתאם לסעיף 4(ה) בתוספת השנייה לחוק התכנון והבנייה.

ב) נתן מהנדס הוועדה המקומית לתכנון ולבנייה אישור כאמור בסעיף קטן (א) לגבי עסק מסוים, ובכוונת רשות הרישוי לתת רישיון או היתר לאותו עסק, תודיע לנותני האישור על קיומה ומהותה של ההפרה לפי דיני התכנון והבנייה בעסק ועל כך שבכוונתה לתת לעסק את הרישיון או ההיתר; קיבל נתן האישור הודעה כאמור, רשאי הוא להודיע לרשות הרישוי כי הוא לא נותן את אישורו לבקשה לרישיון או להיתר, ובהליכי רישוי למתן היתר מזורז או למתן רישיון על יסוד תצהיר – כי הוא מתנגד למתן הרישיון או ההיתר, אם הוא סבור כי בהפרה לפי דיני התכנון והבנייה יש פגיעה במטרה מהמטרות המפורטות בסעיף 1(א) עד 5(ו) שהוא מופקד על קיומה.

ג) ניתן רישיון לעסק על סמך קיומו של היתר לשימוש חורג לפי חוק התכנון והבנייה, ובוטל ההיתר לשימוש חורג, יבוטל הרישיון.

ד) על אף האמור בסעיף קטן (א)3, רשות הרישוי רשאית לתת לעסק היתר זמני עד לקבלת היתר לשימוש חורג שיאפשר את פעילות העסק, בהתקיים התנאים האלה:

1) העסק פועל במקום שלגביו ניתן בעבר היתר לשימוש חורג לעסקים מסוגו של העסק, ובלבד שבמועד הגשת הבקשה להיתר זמני לעסק, לא חלפה יותר משנה מתום תקופת תוקפו של ההיתר לשימוש חורג שניתן לאותו המקום;

2) הוגשה בקשה להיתר לשימוש חורג לגבי המקום שבו פועל העסק, שתאפשר את פעילות העסק;

(3) מהנדס הוועדה המקומית לתכנון ולבנייה חיווה את דעתו כי לא צפויה להיות מניעה תכנונית למתן ההיתר לשימוש חורג למקום שבו פועל העסק.

(ה) הוגשה בקשה לרישיון עסק, לעניין עסק שהשימוש המבוקש בו הותר בתכנית החלה על המקום שבו הוא עתיד לפעול אך לא הותר בהיתר שניתן לאותו מקום, יודיע על כך מהנדס הוועדה המקומית לתכנון ולבנייה למנהל המחוז של המשרד להגנת הסביבה שבתחומו נמצא העסק, ומנהל המחוז יהיה רשאי, בתוך 30 ימים מיום שניתנה לו הודעה כאמור למסור למהנדס הוועדה מידע שיש בידי הנוגע לאותו העסק ולסביבתו.

(ו) על אף האמור בסעיף 7(א1), נותן אישור או רשות הרישוי, באישור גורם מוסמך ארצי, רשאים לקבוע לעסק שהוגשה לגביו בקשה לרישיון או להיתר ואינו מקיים את דיני התכנון והבנייה תנאים למתן הרישיון או תנאים ברישיון השונים מהתנאים שנקבעו במפרט האחיד, ככל שהדבר נדרש בשל אי-קיום דיני התכנון והבנייה על ידי העסק כאמור.

(ז) אין במתן רישיון או היתר לפי סעיף זה כדי למנוע נקיטת הליכים לפי דיני התכנון והבנייה.

(ח) למונחים בסעיף זה תהיה המשמעות הנודעת להם בחוק התכנון והבנייה.

סירוב למתן רישיון 2.א8. בעסק שנקבע כטעון רישוי כדי להבטיח את המטרה המנויה בסעיף 1(א2), רשאית משטרת ישראל, להשתמש בסמכויותיה לפי חוק זה כדי למנוע מתן רישיון או היתר לעסק, אף אם מתקיימים בעסק או במבקש הרישיון או ההיתר התנאים הנדרשים למתן הרישיון או ההיתר לפי סעיף 7, אם מצאה כי קיימות נסיבות שבשלהן אין לתת לעסק או למבקש רישיון או היתר, מטעמים של שלום הציבור או ביטחוננו, לרבות בשל עברו הפלילי של המבקש.

תיקון סעיף 38

20. בסעיף 38 לחוק העיקרי –

(1) בסעיף קטן (א) –

(א) לפני ההגדרה "חוק שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות" יבוא:

"הוראות הנגישות" – הוראות הנגישות לפי פרק ה' לחוק שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות";

(ב) בהגדרות "מורשה לנגישות השירות" ו"מורשה לנגישות מבנים, תשתיות וסביבה", בכל מקום, הסיפה החל במילים "שהוא עובד של רשות" – תימחק;

(ג) אחרי ההגדרה "מקום ציבורי" יבוא:

"נציב שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות" – הנציב כהגדרתו בחוק שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות";

(2) בסעיף קטן (ב), במקום הסיפה החל במילים "אלא אם כן מצאה רשות הרישוי" יבוא "אלא אם כן קוימו בעסק הוראות הנגישות; מבקש הרישוי, ההיתר הזמני או ההיתר המזורז, לפי העניין, ימציא לידי רשות הרישוי חוות דעת של מורשה לנגישות השירות וחוות דעת של מורשה לנגישות מבנים, תשתיות וסביבה שלפיהן מתקיימות בעסק הוראות הנגישות, ורשאית רשות הרישוי לתת למבקש רישוי, היתר זמני או היתר מזורז על סמך חוות הדעת כאמור";

(3) אחרי סעיף קטן (ב) יבוא:

(ג) על אף האמור בסעיף קטן (ב) –

(1) שר המשפטים, בהסכמת שר הפנים, לאחר התייעצות עם נציב שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות ובאישור ועדת הפנים והגנת הסביבה של הכנסת, רשאי לקבוע, בצו, לגבי סוגי עסקים טעוני רישוי שהם מקום ציבורי או שירות ציבורי, כי המבקש יהיה רשאי להמציא לצורך מתן רישוי, היתר זמני או היתר מזורז כאמור באותו סעיף קטן אחד מאלה:

(א) רק אחת מחוות הדעת המנויות בסעיף קטן (ב), ואולם רשאי הוא לקבוע כי אותה חוות דעת תינתן לאחר התייעצות עם מי שמוסמך לתת את חוות הדעת האחרת המנויה באותו סעיף קטן, שהמבקש פטור מהגשתה;

(ב) במקום כל אחת מחוות הדעת המנויות בסעיף קטן (ב), תצהיר מאומת כדין ובו הצהיר המבקש כי קוימו בעסק הוראות הנגישות; נקבע כאמור יחולו על הגשת תצהיר לפי סעיף זה ועל רישוי, היתר זמני או היתר מזורז שניתן על יסוד תצהיר לפי סעיף זה הוראות סעיפים 2א6, 2א7 ו-7ג(ד1), בשינויים המחויבים;

(2) המבקש רשאי לבקש מרשות הרישוי שבדיקת קיומן של הוראות הנגישות תיעשה על סמך חוות דעת של מורשה לנגישות השירות ומורשה לנגישות מבנים, תשתיות וסביבה, שהם עובדים של רשות הרישוי או שרשות הרישוי התקשרה עמם לעניין זה; ביקש המבקש כאמור, תבדוק רשות הרישוי את קיומן של הוראות הנגישות על סמך חוות דעת של מורשים מטעמה כאמור, בתוך תקופה שיקבע שר הפנים, והמבקש ישלם לרשות הרישוי אגרה בעד ביצוע הבדיקה בשיעור שיקבע שר הפנים, באישור ועדת הפנים והגנת הסביבה של הכנסת.

(ד) על אף האמור בסעיפים קטנים (ב) ו-(ג), לעניין בקשה לרישוי לגבי עסק שהוא מקום ציבורי או שירות ציבורי, הנכלל בצו כאמור בסעיף 3א6, מבקש הרישוי יהיה רשאי להמציא לצורך מתן הרישוי תצהיר מאומת כדין לפי סעיף קטן (ג)1(ב), אלא אם כן העסק הוא מסוג ששר המשפטים, בהסכמת שר הפנים, לאחר התייעצות עם נציב שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות ובאישור ועדת הפנים והגנת הסביבה של הכנסת, קבע, בצו, שיש להמציא לגבי חוות דעת כאמור בסעיף קטן (ב) או (ג)1(א).

(ה) רשות הרישוי רשאית להשתמש בסמכויותיה לפי חוק זה גם כדי להבטיח בעסק את קיום הוראות הנגישות.

(ו) לנציב שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות או למי שהוא הסמך לעניין זה, תהיה נתונה הסמכות הנתונה לנותן אישור לביטול רישוי או היתר לפי הוראות סעיף 27ג.

"קיום ביקורת
בעסק ומתן דרישה
לתיקון ליקויים

78. (א) ערכו רשות הרישוי או נותן אישור, או מי שהם הסמיכו לכך מבין עובדי רשות הרישוי או נותן האישור, לפי העניין (בסעיף זה – עורכי הביקורת), ביקורת בעסק לקביעת תנאים למתן רישיון או היתר לעסק, לשם בדיקת עמידתו בתנאים הנדרשים למתן רישיון או היתר לפי חוק זה, או לשם פיקוח על הוראות לפי חוק זה, ומצאו כי לא מתקיימים לגבי העסק תנאי או הוראה כאמור, ימסרו לבעל העסק, בתוך 30 ימים מהמועד הראשון שבו ביקרו בעסק לשם עריכת הביקורת, הודעה בכתב לפי הוראות סעיף קטן (ג) (בסעיף זה – דוח ליקויים); דוח הליקויים יימסר בתוך התקופה האמורה אף אם עורכי הביקורת נדרשו לבקר בעסק כמה פעמים לשם עריכת הביקורת.

(ב) (1) על אף האמור בסעיף קטן (א), שר שקביעתו של עסק כטעון רישוי נעשתה בהתייעצות עמו, רשאי לקבוע סוגי עסקים טעוני רישוי שבשל מורכבותם לא ניתן למסור לבעל העסק דוח ליקויים לגביהם בתוך התקופה האמורה באותו סעיף קטן, ועורכי הביקורת יהיו רשאים למסור את דוח הליקויים לגביהם לבעל העסק בתוך תקופה ארוכה יותר, כפי שיקבע אותו שר; ואולם לגבי עסק שנקבע שיש לפרסם לגביו מפרט אחיד כאמור בסעיף 1.17, לא תעלה התקופה שיקבע השר כאמור על 90 ימים; נקבע כאמור בפסקה זו, תפורסם על כך הודעה באינטרנט, בפורטל השירותים והמידע של ממשלת ישראל "ממשל זמין".

(2) לא קבע השר תקופה ארוכה יותר למסירת דוח הליקויים כאמור בפסקה (1), רשאים עורכי הביקורת להאריך את המועד למסירת הדוח האמור בסעיף קטן (א) ב-15 ימים לכל היותר, אם מצאו כי התקיימו נסיבות מיוחדות המצדיקות זאת.

(ג) בדוח ליקויים יפורטו כל אלה:

(1) התנאים או ההוראות לפי חוק זה שהעסק אינו עומד בהם (בסעיף זה – הליקויים);

(2) המועד האחרון לתיקון הליקויים המפורטים בדוח הליקויים; מצאו עורכי הביקורת כי יש בליקוי כדי לגרום פגיעה ממשית בבריאות הציבור, בטיחותו או ביטחונו, למטרד ממשי לפלוני או לציבור או לנזק ממשי לסביבה, רשאים הם לקבוע בדוח הליקויים כי על בעל העסק לתקנו באופן מיידי, וכן להורות על אמצעים שיש לנקוט בהפעלת העסק עד לתיקון הליקוי, ובלבד שאין במתן הוראה כאמור כדי לגרום להפסקה ממשית של העיסוק בעסק;

(3) האופן שבו על בעל העסק להוכיח כי תיקן את הליקויים עד המועד האמור בפסקה (2), ורשאים עורכי הביקורת להורות כי הוכחה כאמור תיעשה בין השאר בהסתמך על אחד מאלה:

(א) הגשת מסמכים להוכחת תיקון הליקויים, ובכלל זה הצהרה מאת בעל העסק על התיקון כאמור;

(ב) עריכת ביקורת חוזרת בעסק על ידי עורכי הביקורת, בתוך 30 ימים מיום שהודיע להם בעל העסק על תיקון הליקויים; לא ערכו עורכי הביקורת ביקורת חוזרת בעסק בתוך התקופה האמורה, יגיש בעל העסק הצהרה כאמור בפסקת משנה (א), ויראו את העסק כעסק שתוקנו בו הליקויים.

(ד) על אף האמור בסעיף קטן (ג)(3)(ב), שר שקביעתו של עסק כטעון רישוי נעשתה בהתייעצות עמו, רשאי לקבוע סוגי עסקים טעוני רישוי שבשל מורכבותם לא ניתן לקיים בהם ביקורת חוזרת בתוך התקופה האמורה באותו סעיף קטן, ועורכי הביקורת יהיו רשאים לערוך ביקורת חוזרת לגביהם בתוך תקופה ארוכה יותר, כפי שיקבע אותו שר, וכן רשאי הוא לקבוע סוגי עסקים שבשל מורכבותם לא יהיה אפשר להסתמך על הצהרה במקום עריכת ביקורת חוזרת כאמור באותו סעיף קטן; נקבע כאמור בסעיף קטן זה, תפורסם על כך הודעה באינטרנט, בפורטל השירותים והמידע של ממשלת ישראל "ממשל זמין".

(ה) נמסר לבעל עסק דוח ליקויים, לא ידרשו עורכי הביקורת מבעל העסק לעמוד בתנאי או לקיים הוראה לפי חוק זה, או להוכיח את עמידת העסק בתנאי או בהוראה כאמור, אם הדבר לא פורט בדוח הליקויים, אלא בהתקיים אחד מאלה:

(1) עמידה בתנאי או בהוראה כאמור או אופן הוכחת עמידת העסק בתנאי או הוראה כאמור נדרשים באופן מפורש בדיון או במפרט אחיד;

(2) חל שינוי בעסק המחייב את התניית הרישיון או ההיתר בעמידה בתנאי או בהוראה כאמור או את שינוי אופן היכחת עמידת העסק בתנאי או בהוראה כאמור;

(3) חלו נסיבות חריגות אחרות המחייבות זאת, ובלבד שניתן אישור לכך מאת גורם מוסמך מחוזי, ולעניין רשות רישוי – מאת גורם מוסמך ארצי; אישור כאמור יינתן מטעמים מיוחדים שיירשמו; לעניין זה, "גורם מוסמך מחוזי" – העובד הבכיר ביותר בתחום המחוז שבו נמצא העסק שגורם מוסמך ארצי הסמיך לעניין מתן אישור כאמור ונושא הביקורת הוא בתחום אחריותו.

(ו) אין בתקופות הקבועות בסעיף זה כדי לאפשר הארכה של תקופות שנקבעו לפי חוק זה לעניין מתן החלטה על ידי נותן האישור או רשות הרישוי בבקשה לקבלת רישיון או היתר.

(ז) נמסר דוח ליקויים לעסק שכבר ניתן לו רישיון או היתר והוא פועל מכוחם, יודיעו עורכי הביקורת לבעל העסק כי הדוח מהווה דרישה לתיקון ליקויים, שאם לא תקיים ניתן יהיה לנקוט נגדו או נגד העסק הליכים לפי הוראות חוק זה (בחוק זה – דרישה לתיקון ליקויים); בהודעה כאמור יצוין גם כי בעל העסק רשאי להגיש בקשה לביטול הדרישה לתיקון ליקויים לפי הוראות סעיף קטן (ח).

(ח) בעל עסק שנמסרה לו דרישה לתיקון ליקויים רשאי לפנות לגורם מוסמך מחוזי כהגדרתו בסעיף קטן (ה)(3), ולגבי דרישה שנתנה רשות הרישוי – לגורם מוסמך ארצי, בתוך 14 ימים מהמועד שבו נמסרה לו הדרישה, או בתוך תקופה ארוכה יותר שקבעו עורכי הביקורת בדרישה כאמור, בבקשה לבטל את הדרישה או לשנות את תנאיה בשל אחד מאלה:

(1) הליקוי שתיקונו נדרש בהודעה אינו מהווה הפרה של תנאי או הוראה כאמור בסעיף זה;

(2) קיימות נסיבות שבשלהן בעל העסק אינו יכול לקיים את הדרישה במועדה או אינו יכול לקיימה באופן שנקבע בה.

(ט) ההוראות לפי סעיף 5ג7(ב) ו-(ד) יחולו לגבי בקשה לפי סעיף קטן (ח), בשינויים המחוייבים.

(י) אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מהסמכות למסור הודעת תשלום קנס או הודעה על הטלת קנס מינהלי גם אם לא נמסר דוח ליקויים כאמור בסעיף זה.

22. בסעיף 10(א) לחוק העיקרי, האמור בו יסומן כפסקה "1" ואחריה יבוא:

(2) בתקנות כאמור בפסקה 1), רשאי שר הבריאות לקבוע חובה על בעל עסק להעסיק בעל הכשרה בתחום התברואה והבריאות (בסעיף קטן זה – מתאם בריאות), ובכלל זה לקבוע הוראות לעניין תנאי כשירות והכשרה של מתאם בריאות, לרבות לעניין הכשרתו המעשית, חובת בחינות וחובת השתתפות בהשתלמויות מעת לעת, ורשאי שר הבריאות לקבוע בתקנות לפי פסקה זו הוראות שונות לסוגי עסקים שונים בהתאם לרמת הסיכון שבהם; תקנות לפי פסקה זו אינן טעונות התייעצות עם השר להגנת הסביבה, ואולם הן טעונות אישור של ועדת הפנים והגנת הסביבה של הכנסת.

הוספת סעיפים
12א ו-12ב

23. אחרי סעיף 12 לחוק העיקרי יבוא:

"עידוד הפעילות הכלכלית
12א. התקנת תקנות או צווים, פרסום מפרטים אחידים או קביעת הנחיות, לפי חוק זה, ייעשו בהתבסס על ניהול סיכונים ובהתחשב, נוסף על כל שיקול אחר, בשיקולים של עידוד הפעילות הכלכלית, ובכלל זה העלויות הכרוכות ביישום

התקנות, הצווים, המפרטים האחידים או ההנחיות, לפי העניין, והעלות המשקית שעלולה להיגרם עקב העדר תקנות, צווים, מפרטים אחידים או הנחיות כאמור; הוראות סעיף זה יחולו רק על תקנות, צווים או הנחיות שעניינם סיווג עסקים להליכי רישוי, קביעת תנאים לרישיון או להיתר או קביעת חובות לפי חוק זה החלות על עסק טעון רישוי.

112.ב (א) בסעיף זה –

”אסדרה” – קביעת תקנות או צווים, פרסום מפרטים אחידים או שינויים, או קביעת הנחיות או נהלים שעניינם קביעת תנאים לרישיון או להיתר או קביעת חובות לפי חוק זה החלות על עסק טעון רישוי, והכול לפי הוראות חוק זה;

”השלכה כלכלית”, לעניין אסדרה – עלות יישום לכלל הגורמים הנדרשים לבצע את האסדרה, העולה על 200 מיליון שקלים חדשים בשנה מסוימת.

(1) (ב) תוקם ועדה מייעצת לאסדרה לפי חוק זה (בסעיף זה – הוועדה המייעצת) שתפקידה לייעץ לנותני האישור בעניינים הנוגעים לאסדרה לפי חוק זה ולסייע להם בבחינת עלות יישומה של אסדרה טרם קביעתה, לפי הוראות סעיף זה.

(2) הרכבה של הוועדה המייעצת יהיה:

(א) עובד משרד ראש הממשלה שימנה ראש הממשלה, בעל ידע וניסיון בהערכת השפעת אסדרה והוא יהיה היושב ראש;

(ב) עובד משרד האוצר שימנה שר האוצר, שהוא כלכלן;

(ג) עובד משרד הפנים שימנה שר הפנים;

(ד) עובד משרד נותן האישור המוסמך לקבוע את האסדרה הנדונה באותו דיון, שימנה השר האחראי לאותו משרד;

(ה) עובד משרד הכלכלה והתעשייה שימנה שר הכלכלה והתעשייה.

(3) אלה ישמשו משקיפים בוועדה המייעצת ויוזמנו להשתתף בדיוניה:

(א) המנהל הכללי של כל משרד ממשלתי שלדעת הוועדה תחום פעילות העסק היא באחריותו, או נציג מטעמו של המנהל הכללי;

(ב) המנהל הכללי של כל משרד נותן אישור שקביעת העסק כטעון רישוי נעשתה בהתייעצות עמו, ואשר האסדרה המבוקשת אינה מטעמו, או נציג מטעמו של המנהל הכללי האמור;

(ג) נציג ציבור שימנה יושב ראש הוועדה המייעצת, לאחר התייעצות עם גופים המייצגים לדעתו את המגזר העסקי בישראל;

(ד) נציג הרשויות המקומיות שימנה העומד בראש הארגון המייצג את המספר הרב ביותר של רשויות מקומיות.

(4) מי שמוסמך למנות חבר בוועדה, ימנה לו ממלא מקום קבוע, אחד או יותר; המנהל הכללי של משרד ראש הממשלה יפרסם ברשומות הודעה על מינוי חברי הוועדה המייעצת וממלאי מקומם.

(5) המניין החוקי לשיבות הוועדה המייעצת הוא שלושה חברים ובהם היושב ראש; הוועדה תקבל את החלטותיה ברוב דעות הנוכחים בשיבה; נחלקו דעות חברי הוועדה, יכריע בדבר היושב ראש.

(6) קיום הוועדה המייעצת, סמכויותיה, תוקף החלטותיה ופעולותיה לא ייפגעו בשל הפסקת כהונתו של חבר מחברי הוועדה או מחמת ליקוי במינויו או בהמשך כהונתו, ובלבד שמכהן בה הרכב החברים הדרוש למניין החוקי בשיבותיה לפי פסקה (5).

(ג) בטרם קביעת אסדרה חדשה שיש או שעשויה להיות ליישומה עלות הכרוכה בהגדלת ההוצאה של הגורמים הנדרשים לבצעה, יבחן נותן האישור המוסמך לקביעת האסדרה את העלות ליישומה.

(ד) (1) מצא נותן האישור כאמור בסעיף קטן (ג) כי לאסדרה שבכוונתו לקבוע יש השלכה כלכלית, יודיע על כך לשר שהסמיכו כנותן אישור ולוועדה המייעצת ויעביר לוועדה את פרטי האסדרה ואת ממצאי בחינת העלות שערך לשם בחינת האסדרה.

(2) מצא נותן האישור כאמור בסעיף קטן (ג) כי לאסדרה שבכוונתו לקבוע אין השלכה כלכלית, יביא לידיעת הוועדה המייעצת את פרטי האסדרה ואת ממצאי בחינת העלות שערך; סבר חבר מחברי הוועדה המייעצת כי לאסדרה עשויה להיות השלכה כלכלית, רשאי הוא לבקש לכנס את הוועדה לשם בחינת האסדרה, והוועדה תתכנס בתוך 14 ימים מיום שהתבקשה לכך כאמור.

(ה) פנה נותן האישור או חבר מחברי הוועדה המייעצת לוועדה המייעצת, לשם בחינת האסדרה, לפי הוראות סעיף קטן (ד), תבחן הוועדה המייעצת את האסדרה ותמסור את חוות דעתה לגביה לשר נותן האישור שבכוונתו לקבוע את אותה אסדרה, בתוך 60 ימים מיום שהועברו אליה פרטי

האסדרה וממצאי בחינת עלותה; חוות הדעת של הוועדה המייעצת תפורסם באינטרנט, בפורטל השירותים והמידע של ממשלת ישראל "ממשל זמין".

(ו) דחה השר נותן האישור כאמור בסעיף קטן (ה) את המלצות הוועדה המייעצת שניתנו בחוות הדעת שנמסרה לו כאמור באותו סעיף קטן, יפרסם באתר האינטרנט האמור בסעיף קטן (ה) את הטעמים לכך.

(ז) על אף האמור בסעיף זה, נותן אישור כאמור בסעיף קטן (ג) רשאי, בהחלטה מנומקת, לקבוע אסדרה שיש לה השלכה כלכלית, אף בטרם פנה לוועדה המייעצת לשם בחינתה כאמור בסעיף קטן (ד), אם סבר כי יש דחיפות בקביעתה של האסדרה; קבע נותן אישור אסדרה כאמור, יחולו הוראות סעיף זה, בשינויים המחויבים, ואולם האסדרה תעמוד בתוקפה כל עוד לא בוטלה או שונתה על ידי השר נותן האישור כאמור.

(ח) הוועדה המייעצת רשאית לבחון אסדרה גם לאחר שנקבעה על ידי נותן האישור האמור בסעיף קטן (ג) ואם עשתה כן תמסור את חוות דעתה לשר נותן האישור ותפרסם אותה באינטרנט, בפורטל השירותים והמידע של ממשלת ישראל "ממשל זמין".

(ט) הוראות סעיף זה לא יחולו על –

(1) מפרטים אחידים שפורסמו לראשונה עד תום המועדים שנקבעו לפרסומם לפי הוראות סעיף 48 לחוק רישוי עסקים (תיקון מס' 34), התשע"ח–2018; ואולם הוועדה המייעצת רשאית לבחון גם את אותם מפרטים לאחר פרסומם;

(2) תקנות או צווים הטעונים אישורה של ועדה מוועדות הכנסת;

(3) אסדרה שבכוונת נותן אישור לקבוע לשם הבטחת המטרה האמורה בסעיף 1(א)(7), שחלות עליה הוראות סעיף 9 או סעיפים 126 עד 127 לחוק הרשות הארצית לכבאות והצלה, התשע"ב–2012;

(4) אסדרה הנוגעת לעסקים או לסוגי עסקים שיש בעיסוק בהם מורכבות מיוחדת או שפעילותם יוצרת רמת סיכון גבוהה לפגיעה בסביבה, ומתקיים בהם אחד מאלה:

(א) הם מפעל כהגדרתו בחוק הגנת הסביבה (פליטות והעברות לסביבה – חובות דיווח ומרשם), התשע"ב–2012⁵;

(ב) הם מנויים ברשימה שפרסם המנהל הכללי של המשרד להגנת הסביבה ברשומות; רשימה כאמור טעונה אישור של ועדת הפנים והגנת הסביבה של הכנסת;

⁵ ס"ח התשע"ב, עמ' 238.

5) אסדרה הנוגעת לעסקים או לסוגי עסקים שקבע השר המוסמך לקבוע את אותה אסדרה, באישור ועדת הפנים והגנת הסביבה של הכנסת, ויש בעיסוק בהם מורכבות מיוחדת או שפעילותם יוצרת רמת סיכון גבוהה לפגיעה בקיום המטרות לפי סעיף 1(א).

תיקון סעיף 13

24. בסעיף 13 לחוק העיקרי –

(1) האמור בו יסומן "א)", ובו, במקום "שבוטלו, האגרות" יבוא "שבוטלו, לרבות חידושם על יסוד תצהיר מאומת כדין שהגיש בעל העסק, והאגרות" ובמקום "וכן בעד" יבוא "וכן האגרות בעד";

(2) אחרי סעיף קטן (א) יבוא:

"(ב) בתקנות לפי סעיף קטן (א), ניתן לקבוע כי משחלפה התקופה שנקבעה לפי חוק זה למתן החלטה לגבי חידושם של רישיונות, היתרים זמניים או היתרים מזוריים שפקע תוקפם, ולא ניתנה החלטה כאמור, יהיה ניתן לראות את בעל העסק כמי שחודש הרישיון, ההיתר הזמני או ההיתר המזורז של העסק שבבעלותו, לפי חוק זה."

תיקון סעיף 14

25. בסעיף 14 לחוק העיקרי –

(1) במקום כותרת השוליים יבוא "עיסוק בלא רישיון או היתר או בניגוד לתנאיהם, אי-קיום תקנות או אי-קיום דרישה לתיקון ליקויים";

(2) במקום סעיף קטן (א) יבוא:

"(א) העושה אחד מאלה, דינו – מאסר 18 חודשים או קנס כאמור בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (בחוק זה – חוק העונשין), ואם הוא תאגיד, דינו – כפל הקנס האמור;

(1) עסק בעסק טעון רישוי בלא רישיון, היתר זמני או היתר מזורז, או בניגוד לתנאי הרישיון, ההיתר הזמני או ההיתר המזורז, בניגוד להוראות סעיף 4;

(2) לא קיים הוראות שנקבעו בתקנות לפי סעיפים 9 עד 11;

(3) לא קיים דרישה לתיקון ליקויים שנמסרה לו לפי סעיף 78.

(1א) מי שלא קיים תנאי כאמור בסעיף 61(א) או (ג), דינו – קנס כאמור בסעיף 61(א)(1) לחוק העונשין, ואם הוא תאגיד, דינו – כפל הקנס האמור.

(2א) היתה העבירה עבירה נמשכת, שלגביה ניתנה התראה, רשאי בית המשפט להטיל קנס נוסף, בשיעור הקבוע בסעיף 61(ג) לחוק העונשין לכל יום שבו נמשכה העבירה; לענין סעיף קטן זה, "התראה" – לרבות דרישה לתיקון ליקויים";

(3) אחרי סעיף קטן (ג) יבוא:

"(ד) עבירה לפי סעיף זה היא מסוג העבירות של אחריות קפידה.

(ה) על אף האמור בסעיף קטן (א)(2), השרים האמורים בסעיפים 9 עד 11, רשאים לקבוע בתקנות לפי אותם סעיפים, כי הפרת הוראה שנקבעה בהן לא תהווה עבירה או כי עונשו של מי שהפר הוראה הקבועה בהן יהיה מאסר עד שישה חודשים או קנס כאמור בסעיף 61(א)(1) לחוק העונשין."

(1) אחרי סעיף קטן (א) יבוא:

”(א1) על אף האמור בסעיף קטן (א), צו כאמור באותו סעיף קטן הנוגע לעבירה הנוגעת למטרה מהמטרות המפורטות בסעיף ו(א) יהיה טעון גם הסכמה של השר שקביעתו של עסק כטעון רישוי נעשתה בהתייעצות עמו, לפי סעיף ו(ב).”;

(2) אחרי סעיף קטן (ג) יבוא:

”(ד) נקבעה עבירת קנס בשל עבירה של אי-קיום דרישה לתיקון ליקויים, לא יוטל הקנס לפיה בשל אי-קיום הדרישה כאמור, אם הדרישה ניתנה בשל עבירה אחרת, והקנס שיוטל יהיה הקנס שנקבע לעבירה האחרת; לעניין זה, ”עבירה אחרת” – עבירה לפי חוק זה או לפי דין אחר, המהווה הפרה של תנאי ברישיון או בהיתר ושנקבעה כעבירת קנס.”

אחרי סעיף 14א1 לחוק העיקרי יבוא:

”מסירת פרטים לא נכונים במסמך בתצהיר או בהצהרה
2.14. מי שמסר פרטים לא נכונים בתצהיר, במסמך או בהצהרה כמפורט להלן, דינו – מאסר 18 חודשים או קנס כאמור בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, ואם הוא תאגיד, דינו – כפל הקנס האמור:

(1) תצהיר לפי סעיף 6(ג)1;

(2) תצהיר לפי סעיף 6א(א)1;

(3) תצהיר, מסמך או הצהרה לפי סעיף 6א1;

(4) תצהיר, מסמך או הצהרה לפי סעיף 6א3;

(5) מסמך לפי סעיף 6ב(א) המצורף לבקשה להיתר מזורז לפי סעיף 6א1 או לבקשה לרישיון על יסוד תצהיר לפי סעיף 6א3;

(6) מסמכים נוספים לפי סעיף 6(ב)1 או (ג), המצורפים לבקשה להיתר מזורז לפי סעיף 6א1 או לבקשה לרישיון על יסוד תצהיר לפי סעיף 6א3;

(7) תצהיר לפי סעיף 6(ג)1(ב) או (ד);

(8) מסמך או הצהרה לפי סעיף 6(ג)3.

במקום סעיף 15 לחוק העיקרי יבוא:

”אחריות נושא משרה בתאגיד
15. (א) נושא משרה בתאגיד חייב לפקח ולעשות כל שניתן למניעת עבירה לפי חוק זה בידי התאגיד או בידי עובד מעובדיו; המפר הוראה זו, דינו – מחצית הקנס הקבוע לאותה עבירה.

(ב) נעברה עבירה לפי חוק זה בידי תאגיד או בידי עובד מעובדיו, חזקה היא כי נושא משרה בתאגיד הפר את חובתו לפי סעיף קטן (א), אלא אם כן הוא הוכיח כי עשה כל שניתן כדי למלא את חובתו.

(ג) בסעיף זה, ”נושא משרה” – מנהל פעיל בתאגיד, שותף, למעט שותף מוגבל, או פקיד האחראי מטעם התאגיד על התחום שבו בוצעה העבירה.”

29. בסעיף 18 לחוק העיקרי, במקום "או 22א" יבוא "22א או 22ב", אחרי "מאסר שנתיים" תיקון סעיף 18 יבוא "או קנס כאמור בסעיף 61(א)4 לחוק העונשין, ואם הוא תאגיד, דינו – כפל הקנס כאמור, וכן" והמילים "או מאסר שבעה ימים" – יימחקו.

הוספת סעיפים
19א ו-19ב

30. אחרי סעיף 19 לחוק העיקרי יבוא:

19א. (א) בסעיף זה ובסעיף 19ב –

"הוראות לעניין
תיאום פעולות
אכיפה ופיקוח
בין נתוני האישור
ורשות הרישוי

"אכיפה" – פתיחה בחקירה, הגשת כתב אישום, הטלת קנס, קנס מינהלי או עיצום כספי וכן מסירת דרישה לתיקון ליקויים, לפי העניין, לגבי הפרה או עבירה לפי חוק זה; "גורם אכיפה מוסמך" – עובד בכיר ששר שהוא נותן אישור הסמיך לשם ביצוע הוראות סעיף זה וסעיף 19ב, והוא אחד מאלה, לפי העניין:

(1) עובד מבין עובדי משרדו של השר האמור;

(2) לעניין משטרת ישראל – שוטר;

(3) לעניין הרשות הארצית לכבאות והצלה – עובד הרשות האמורה.

(ב) גורם אכיפה מוסמך רשאי להורות כי אכיפה של תנאי מתנאי רישיון, היתר זמני או היתר מזורז, או הוראה מההוראות לפי חוק זה, תיעשה רק בידי עובד מעובדי משרדו, ולעניין גורם אכיפה מוסמך כהגדרתו בפסקה (2) או (3) – רק בידי שוטר במשטרת ישראל או עובד הרשות הארצית לכבאות והצלה, לפי העניין (בסעיף זה – עובד המשרד); הוראה כאמור תפורסם ברשומות ובאינטרנט בפורטל השירותים והמידע של ממשלת ישראל "ממשל זמין".

(ג) רשות הרישוי תודיע לנותן האישור הנוגע בדבר על קנס שהטילה, בתוך 14 ימים מיום שהוטל הקנס.

(ד) נותן אישור יודיע לרשות הרישוי הנוגעת בדבר, ככל האפשר, על קנס, קנס מינהלי או עיצום כספי שהטיל.

(ה) הוראות סעיף קטן (ג) לא יחולו –

(1) לגבי עניינים שגורם אכיפה מוסמך הורה כי אכיפתם תיעשה על ידי עובד המשרד בלבד, כאמור בסעיף קטן (ב);

(2) לגבי עניינים שגורם אכיפה מוסמך הודיע, לכלל רשויות הרישוי או לרשות רישוי מסוימת, כי לא נדרש לרווח לו על אכיפתם כאמור באותו סעיף קטן, שנוגעים להפרת תנאים מהסוג שיפרט גורם האכיפה המוסמך בהודעתו.

(ו) השרים שהם נותני אישור רשאים להורות בנוהל על מתכונת ההודעות לפי סעיף זה, ועל הפרטים שייכללו בהן.

(ז) נעשתה פעולת אכיפה על ידי נותן אישור או רשות רישוי, לפי העניין, לפי חוק זה או לפי דין אחר, בקשר להפרת תנאי מתנאי רישיון, היתר זמני או היתר מזורז, או בקשר לעיסוק בעסק טעון רישוי בלא רישיון, היתר זמני או היתר מזורז לפי חוק זה, לא יבוצעו פעולות אכיפה נוספות על ידי גורם אכיפה אחר נגד אותו עסק או אותו אדם, לגבי העניין שבשלו נעשתה פעולת האכיפה כאמור; בסעיף קטן זה, "אכיפה" – למעט מסירת דרישה לתיקון ליקויים.

219. (א) גורם אכיפה מוסמך הנוגע בדבר רשאי להורות –

חקירה וכתב אישום על ידי גורם אחר

(1) לרשות רישוי שלא תפתח בחקירה לגבי עניין מסוים או לגבי עסק מסוים;

(2) על הפסקתה של חקירה שרשות הרישוי פתחה בה בעניין מסוים, והעברתה לידי גורם אחר מטעמו, המוסמך לחקור בעבירה, כפי שיורה, ובלבד שראה כי נסיבות העניין מצדיקות זאת.

(ב) קצין משטרה בכיר כהגדרתו בפקודת המשטרה [נוסח חדש], התשל"א-1971⁴, שהסמיך לעניין זה המפקח הכללי של המשטרה (בסעיף קטן זה – קצין מוסמך), רשאי להודיע לרשות רישוי כי עניין מסוים או סוג עניינים שפירט בהודעתו, נחקר או מטופל על ידי המשטרה; הודיע קצין מוסמך כאמור, לא תפתח רשות הרישוי בחקירה באותו עניין או סוג עניינים שפורטו בהודעה, ואם נפתחה חקירה כאמור – תופסק החקירה.

(ג) היועץ המשפטי לממשלה או מי שהוא הסמיך לעניין זה רשאי להורות על העברת הטיפול בכתב אישום שהגישה רשות רישוי בעבירות לפי חוק זה, לתובע אחר כמשמעותו בחוק סדר הדין הפלילי; לעניין זה, "כתב אישום" – למעט הודעת תשלום קנס לפי סעיף 228(ב) לחוק סדר הדין הפלילי:

31. בחלקת סעיף 20 החוק העיקרי יבוא: במקום סעיף 20 לחוק העיקרי יבוא:

20. "צו הפסקה מינהלי

(א) ראה גורם מהגורמים המנויים בסעיף קטן (ג) על יסוד דוח שהגיש לו מפקח, כי יש יסוד סביר להניח כי מתקיים אחד מאלה, רשאי הוא לצוות בכתב על בעל העסק, על המחזיק בעסק, על מי שבפיקוחו או בהשגחתו פועל העסק, ועל כל מי שמועסק בשירותם, להפסיק את העיסוק בעסק, בין בסגירת החצרים ובין בכל דרך אחרת הנראית לו מתאימה בנסיבות העניין כדי להביא לידי הפסקה של ממש בעיסוק (בחוק זה – צו הפסקה מינהלי):

(1) עסק טעון רישוי לפי חוק זה פועל בלא רישיון, היתר זמני או היתר מזורז, ובלבד שבמועד הדוח לפי סעיף קטן (א) לא חלפו יותר מ-18 חודשים מיום שהחל העיסוק בעסק;

⁴ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 17, עמ' 390.

(2) עסק טעון רישוי לפי חוק זה פועל בלא רישיון, היתר זמני או היתר מזוורז, בניגוד לתנאיהם, או בניגוד לתקנות לפי חוק זה, והדבר מקים סכנה ממשית או חשש משמעותי לפגיעה בציבור בשים לב למטרות המפורטות בסעיף 1(א).

(ב) על צו הפסקה מינהלי לפי סעיף קטן 1(א) יחולו כל אלה:

(1) הצו לא יינתן אם הוגש לבית המשפט כתב אישום או בקשה לצו הפסקה שיפוטי לפי סעיף 22ב בעניין אותו עסק.

(2) הצו לא יינתן אלא אם כן מפקח הגיש, למי שמוסמך לתת את הצו, דוח בחתימתו, שבו ציין את פרטי העיסוק בעסק וכן כי לפי בדיקתו במועד הגשת הדין וחשבון לא חלפו יותר משישה חודשים מיום שהחל העיסוק בעסק.

(ג) המנויים להלן רשאים לתת צו הפסקה מינהלי לפי סעיף זה:

(1) ראש הרשות המקומית שבתחומה נמצא העסק;

(2) לעניין עסק הנמצא מחוץ לתחומה של רשות מקומית – עובד בכיר של משרד הפנים במשרד הראשי או במחוז, ששר הפנים הסמיכו לפי סעיף 5(א)2;

(3) מפקד משטרת המחוז;

(4) מפקד מחוז כהגדרתו בחוק הרשות הארצית לכבאות והצלה, התשע"ב-2012;

(5) עובד בכיר של המשרד להגנת הסביבה, במשרד הראשי או במחוז שהשר להגנת הסביבה הסמיכו לכך;

(6) מנהל שירות המזון הארצי במשרד הבריאות, ראש המערך הארצי לבריאות הסביבה במשרד הבריאות ורופא מחוזי כהגדרתו בפקודת בריאות העם, 1940, או סגנו;

(7) מנהל השירותים הווטרינריים במשרד החקלאות ופיתוח הכפר;

(8) מפקח עבודה ראשי כמשמעותו בסעיף 2 לחוק ארגון הפיקוח על העבודה, התשי"ד-1954⁵, במשרד העבודה הרווחה והשירותים החברתיים.

(ד) צו הפסקה מינהלי יכלול את כל אלה:

(1) פרטים בדבר מיקום המקרקעין שבהם חל הצו, ככל שהדבר נדרש בנסיבות העניין;

(2) תיאור העובדות שעל פיהן הוחלט לתת את הצו;

⁵ ס"ח התשי"ד, עמ' 202.

(3) אישור בדבר קיום חובת היוועצות לפי סעיף קטן (ה);

(4) פרטים בדבר הזכות לבקש את ביטול הצו;

(5) פרטים בדבר אופן ההתקשרות עם נותן הצו.

(ה) לא יינתן צו הפסקה מינהלי אלא לאחר שנותן הצו התייעץ עם תובע או עם יועץ משפטי, מטעם רשות הרישוי או מטעם נותן האישור שמטעמו פועל נותן הצו; ואולם מצא נותן הצו כי מתקיימות נסיבות דחופות, ויש לתת צו הפסקה מינהלי בלא דיחוי, רשאי הוא לתת, והצו יובא לעיון התובע או היועץ המשפטי כאמור, להבעת עמדתו סמוך לאחר שניתן, ולא יאוחר משלושה ימים לאחר מכן.

(ו) צו הפסקה מינהלי יומצא למי שהצו ניתן כלפיו בדרך שבה מומצא כתב בית דין בהליך אזרחי.

(1) (א) ניתן צו הפסקה מינהלי לפי סעיף קטן (א)(1), יופסק העיסוק בעסק בתוך 15 ימים מיום מתן הצו, ואולם נותן הצו רשאי לצוות על הפסקת העיסוק בעסק באופן מיידי אם ראה שיש בעיסוק בעסק כאמור סכנה לבריאות הציבור בטיחותו או ביטחונו, מטרד ממשי לציבור או נזק ממשי לסביבה.

(2) ניתן צו הפסקה מינהלי לפי סעיף קטן (א)(2), יופסק העיסוק בעסק באופן מיידי, או במועד אחר שקבע נותן הצו, ובלבד שלא יעלה על 15 ימים מיום מתן הצו.

(ח) ניתן צו הפסקה מינהלי לפי סעיף זה, יודיע נותן הצו לרשות הרישוי שבתחומה נמצא העסק שלגביו ניתן הצו, על מתן הצו, מיד לאחר שניתן, ורשות הרישוי תודיע על מתן הצו לנותני האישור שאישורם נדרש לצורך מתן רישיון או היתר לאותו עסק.

32. תיקון סעיף 21 בסעיף 21 לחוק העיקרי, במקום הקטע החל במילים "להאריך את תקפו" ועד המילים "עילה להוצאת הצו"; יבוא "לבקש את הארכת תוקפו בבית משפט השלום או בבית המשפט לעניינים מקומיים שבתחום שיפוטו נמצא העסק שלגביו ניתן הצו; הוגשה לבית המשפט בקשה להארכת תוקפו של צו הפסקה מינהלי, יעמוד הצו בתוקפו למשך שבעה ימים נוספים, כל עוד לא החליט בית המשפט החלטה אחרת";

33. תיקון סעיף 22 בסעיף 22(א) לחוק העיקרי, במקום הקטע החל במילים "ניתן הצו" ועד המילים "בלי שינויים"; יבוא "ניתן הצו; לא יבטל בית המשפט צו הפסקה מינהלי אלא אם כן הוכח לו שהעסק פעל כדין או שלא התקיימו הדרישות למתן הצו לפי חוק זה, או אם התקיימה אחת מעילות המשפט המינהלי שמצדיקה את ביטול הצו";

34. אחרי סעיף 22 לחוק העיקרי יבוא:

"צו הפסקה שיפוטי 22. (א) היה יסוד סביר להניח כי עסק טעון רישוי לפי חוק זה פועל בלא רישיון, היתר זמני או היתר מזורז, בניגוד לתנאיהם, או בניגוד לתקנות לפי חוק זה, רשאי בית משפט השלום או בית המשפט לעניינים מקומיים שבתחום שיפוטו נמצא העסק,

לבקשת תובע, לצוות על בעל העסק, על המחזיק בעסק, על מי שבפיקוחו או בהשגחתו פועל העסק, ועל כל מי שמועסק בשירותם, להפסיק את העיסוק בעסק, בין בסגירת החצרים ובין בכל דרך אחרת הנראית לו מתאימה בנסיבות העניין כדי להביא לידי הפסקה של ממש בעיסוק (בחוק זה – צו הפסקה שיפוטי).

(ב) בית המשפט כאמור בסעיף קטן (א) לא יצווה כאמור באותו סעיף קטן אלא אם כן נוכח שיש בידי מבקש הצו ראיות לכאורה כי התקיימו התנאים למתן הצו לפי אותו סעיף קטן.
(ג) מתן צו הפסקה שיפוטי אינו מותנה בנקיטת הליכים נוספים לפי חוק זה.

35. בסעיף 24 לחוק העיקרי, במקום "או 22א" יבוא "22א או 22ב".

תיקון סעיף 24

36. בסעיף 25 לחוק העיקרי, המילים "צו מניעת פעולות" – יימחקו, ובסופו יבוא "או קנס כאמור בסעיף 61(א)4 לחוק העונשין, ואם הוא תאגיד, דינו – כפל הקנס האמור; היתה העבירה עבירה נמשכת, רשאי בית המשפט להטיל קנס נוסף, בשיעור הקבוע בסעיף 61(ג) לחוק העונשין לכל יום שבו נמשכה העבירה".

תיקון סעיף 25

37. במקום סעיף 28 לחוק העיקרי יבוא:

החלפת סעיף 28 והוספת סעיפים 28א עד 28ג

"הסמכת מפקחים 28. (א) שר שקביעתו של עסק כטעון רישוי נעשתה בהתנייעות עמו (בסעיף זה – השר המסמיך), רשאי להסמיך מבין עובדי משרדו מפקחים לעניין חוק זה שיהיו נתונות להם הסמכויות לפי סעיף 28א, כולן או חלקן, וכן רשאי הוא להסמיך מפקחים בסמכויות כאמור מבין אלה:

(1) עובד מעובדי המדינה שהוא עובד משרד אחר – בהסכמת השר הממונה על אותו משרד;

(2) עובד מעובדי רשות מקומית – בהסכמת ראש הרשות המקומית שהוא עובד בה.

(ב) (1) ראש רשות מקומית רשאי להסמיך מבין עובדי הרשות המקומית מפקחים לעניין חוק זה שיהיו נתונות להם הסמכויות לפי סעיף 28א, כולן או חלקן, בתחומה של הרשות המקומית.

(2) שר הפנים רשאי להסמיך מבין עובדי משרדו מפקחים לעניין חוק זה שיהיו נתונות להם הסמכויות לפי סעיף 28א, כולן או חלקן, בתחומה של רשות רישוי הנמצאת מחוץ לתחומה של רשות מקומית כאמור בסעיף 5(א)2, ורשאי הוא להסמיך כמפקחים כאמור גם עובדים כאמור בסעיף קטן (א)1, בדרך האמורה באותו סעיף קטן.

(ג) נציב כבאות והצלה רשאי להסמיך מבין עובדי הרשות הארצית לכבאות והצלה, מפקחים לעניין חוק זה שיהיו נתונות להם הסמכויות לפי סעיף 28א, כולן או חלקן.

(ד) לא יוסמך מפקח כאמור בסעיפים קטנים (א) עד (ג) אלא אם כן מתקיימים בו כל אלה:

(1) הוא לא הורשע בעבירה שמפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה אין הוא ראוי, לדעת הגורם המסמך כאמור באותם סעיפים קטנים, לפי העניין, לשמש מפקח;

(2) הוא קיבל הכשרה מתאימה בתחום הסמכויות שיהיו נתונות לו לפי סעיף 28א, כפי שהורה –

(א) השר המסמך – לעניין מפקח שהוסמך לפי סעיף קטן (א);

(ב) שר הפנים – לעניין מפקח שהוסמך לפי סעיף קטן (ב);

(ג) השר לביטחון הפנים – לעניין מפקח שהוסמך לפי סעיף קטן (ג);

(3) הוא עומד בתנאי כשירות נוספים כפי שהורו כל אחד מהשרים האמורים בפסקה (2), לפי העניין, ככל שהורו.

סמכויות מפקחים 28א. (א) לשם פיקוח על ביצוע ההוראות לפי חוק זה רשאי מפקח –

(1) לדרוש מכל אדם למסור לו את שמו ומענו ולהציג לפניו תעודת זהות או תעודה רשמית אחרת המזהה אותו;

(2) לדרוש מכל אדם הנוגע בדבר למסור לו כל ידיעה או מסמך שיש בהם כדי להבטיח את ביצוען של הוראות לפי חוק זה או להקל את ביצוען; בפסקה זו, "מסמך" – לרבות פלט, כהגדרתו בחוק המחשבים, התשנ"ה-1995⁶;

(3) לבצע בדיקות, לערוך מדידות או ליטול דגימות של חומרים, וכן למסור את הבדיקות, המדידות והדגימות למעבדה, לשמור אותן או לנהוג בהן בדרך אחרת;

(4) להיכנס למקום, לרבות לכלי תחבורה כשהוא נייח, ובלבד שלא ייכנס למקום המשמש למגורים בלבד, אלא על פי צו של בית משפט; לעניין זה, "כלי תחבורה" – לרבות כלי שיט וכלי טיס.

(ב) הסמכויות לפי סעיף קטן (א) יהיו נתונות גם לשוטר, לשם פיקוח על ביצוע ההוראות לפי חוק זה; ואולם אין בהוראות סעיף קטן זה כדי לגרוע מסמכויותיו של שוטר לפי כל דין.

⁶ ס"ח התשנ"ה, עמ' 366.

(ג) הסמכות לפי סעיף קטן (א)(4) תהיה נתונה גם לבעל מקצוע שהוסמך לפי סעיף 6 ב או 6ג, כשהוא פועל מכוח הוראות סעיף 16 ולצורך מילוי תפקידו לפי הסעיף האמור, לשם פיקוח על קיום תנאי הרישיון ודרישות לפי חוק זה, ובלבד שהוא ילווה בידי מפקח.

זיהוי מפקחים 28.ב. מפקח לא יעשה שימוש בסמכויות הנתונות לו לפי חוק זה, אלא בעת מילוי תפקידו ובהתקיים שניים אלה:

(1) הוא עונד באופן גלוי תג המזהה אותו ואת תפקידו;

(2) יש בידו תעודה החתומה בידי מי שהסמיכו, המעידה על תפקידו ועל סמכויותיו, שאותה יציג על פי דרישה.

28.ג. (א) בסעיף זה –

”גוף ביטחוני” – אחד הגופים המנויים בהגדרה ”מערכת הביטחון”;

”התאמה ביטחונית” – כמשמעותה בסעיף 15 לחוק שירות הביטחון הכללי, התשס”ב-2002⁷;
”מערכת הביטחון” – כל אחד מאלה:

(1) משרד הביטחון ויחידות הסמך של משרד הביטחון;

(2) צבא הגנה לישראל;

(3) יחידות ויחידות סמך של משרד ראש הממשלה, שעיקר פעילותן בתחום ביטחון המדינה;

(4) מפעלי מערכת הביטחון כמשמעותם בסעיף 20 לחוק להסדרת הביטחון בגופים ציבוריים, התשנ”ח-1998⁸, שאינם יחידות כאמור בפסקה (3), ושר הביטחון הודיע עליהם לגורם המוסמך להסמיך מפקחים לפי חוק זה;

(5) משטרת ישראל, שירות בתי הסוהר והרשות להגנה על עדים.

”קצין בכיר” ו”קצין מוסמך” – כהגדרתם בסעיף 10 לחוק הגנת הסביבה (סמכויות פיקוח ואכיפה), התשע”א-2011⁹.

(ב) בלי לגרוע מהוראות פרק ב, לא ייכנס מפקח למיתקן המוחזק על ידי גוף ביטחוני, אלא אם כן נקבעה לו התאמה ביטחונית מתאימה לכך ובהתאם לכללי אבטחת המידע של הגוף הביטחוני; גוף ביטחוני יביא לידיעת המנהל הכללי של כל גורם המוסמך להסמיך מפקחים לפי חוק זה את כללי אבטחת המידע האמורים.

⁷ ס”ח התשס”ב, עמ’ 179.

⁸ ס”ח התשנ”ח, עמ’ 348.

⁹ ס”ח התשע”א, עמ’ 738.

(ג) בלי לגרוע מהוראות פרק ב', ועל אף האמור בסעיף 28א(א)4. קצין בכיר או קצין מוסמך רשאי לעכב את כניסתו המיידית של מפקח למיתקן המוחזק בידי גוף ביטחוני, אם מצא כי התקיים אחד מאלה:

- (1) כניסתו באותה העת תשבש פעילות מבצעית או מודיעינית, חקירה פלילית, או תרגיל או אימון רחבי היקף או שנעשה בהם שימוש באמצעי לחימה;
- (2) מתרחשת במקום פעילות עוינת;
- (3) מתקיימת במיתקן פעילות שמפקח אינו רשאי להיחשף לה מטעמים של ביטחון המדינה או יחסי החוץ של מדינת ישראל.

38. אחרי סעיף 29 יא לחוק העיקרי יבוא: הוספת פרק ב' 1

“פרק ב' 1 : עיצום כספי

הגדרות – פרק ב' 1 יב. בפרק זה, “הממונה” – כל אחד מאלה:

(1) במשרד הבריאות – לעניין כל תחום שלגביו פועל המשרד כנותן אישור – עובד בכיר במשרד הראשי האחראי מטעם המשרד על אותו התחום, ששר הבריאות הסמיכו לעניין פרק זה.

(2) במשרד להגנת הסביבה – עובד המשרד להגנת הסביבה הכפוף במישרין למנהל הכללי של המשרד, שהשר להגנת הסביבה הסמיכו לעניין פרק זה.

(א) הממונה כאמור בפסקה (1) להגדרה “הממונה” רשאי להטיל על בעל עסק טעון רישוי המנוי בטור א' בתוספת השנייה, שהפר תנאי מתנאי רישיון או היתר או הוראה שנקבעה בתקנות לפי חוק זה, המנויים בטור ב' בתוספת האמורה, עיצום כספי לפי הוראות פרק זה, בסכום הנקוב בטור ג' באותה תוספת.

עיצום כספי בשל הפרת תנאי או הוראה המנויים בתוספת השנייה או בתוספת השלישית

(ב) הממונה כאמור בפסקה (2) להגדרה “הממונה” רשאי להטיל על בעל עסק טעון רישוי המנוי בטור א' בתוספת השלישית, שהפר תנאי מתנאי רישיון או היתר או הוראה שנקבעה בתקנות לפי חוק זה, המנויים בטור ב' בתוספת האמורה, עיצום כספי לפי הוראות פרק זה, בסכום הנקוב בטור ג' באותה תוספת.

(ג) לא יוטל עיצום כספי בשל הפרה כאמור בסעיף זה, אלא לאחר שנמסרה לבעל העסק לגבי אותה הפרה, דרישה לתיקון ליקויים לפי סעיף 78, למעט בהתקיים טעמים המצדיקים הטלת עיצום כספי לפי הוראות סעיף זה אף בלי שנמסרה דרישה כאמור, כפי שיקבע שר הבריאות או השר להגנת הסביבה, לפי העניין, בנוהל, בהסכמת היועץ המשפטי לממשלה או מי שהוא הסמיכו לכך.

עיצום כספי בשל אי-קיום דרישה לתיקון ליקויים

29ז. (א) לא קיים בעל עסק טעון רישוי דרישה לתיקון ליקויים שנמסרה לו על ידי עורך ביקורת כמשמעותו בסעיף 8ד, ששר הבריאות או השר להגנת הסביבה הסמיכו כנותן אישור. לפי העניין, (בפרק זה – עורך ביקורת), רשאי הממונה כאמור בפסקה (1) או (2) להגדרה "הממונה", לפי העניין, להטיל עליו עיצום כספי לפי הוראות פרק זה, בסכום של 1,000 שקלים חדשים.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), לא קוימה דרישה לתיקון ליקויים שניתנה בשל הפרה אשר בשלה ניתן להטיל עיצום כספי גם לפי סעיף 29יג או לפי דין אחר, יוטל העיצום הכספי בהתאם להוראות הסעיף האמור או הדין האחר.

הודעה על כוונת חיוב

29טו. (א) היה לממונה יסוד סביר להניח כי בעל עסק טעון רישוי הפר תנאי או הוראה כאמור בסעיף 29יג או לא קיים דרישה לתיקון ליקויים כאמור בסעיף 29יד (בפרק זה – המפר), ובכוונתו להטיל עליו עיצום כספי לפי אותם סעיפים, ימסור למפר הודעה על הכוונה להטיל עליו עיצום כספי (בפרק זה – הודעה על כוונת חיוב).

(ב) בהודעה על כוונת חיוב יציין הממונה, בין השאר, את אלה:

(1) המעשה או המחדל (בפרק זה – המעשה), המהווה את ההפרה, ומועד ביצועו;

(2) סכום העיצום הכספי והתקופה לתשלומו;

(3) זכותו של המפר לטעון את טענותיו לפני הממונה לפי הוראות סעיף 29טז;

(4) הסמכות להוסיף על סכום העיצום הכספי בשל הפרה נמשכת או הפרה חוזרת לפי הוראות סעיף 29יח, והמועד שממנו יראו הפרה כהפרה נמשכת לעניין הסעיף האמור;

(5) לעניין מפר שהוא יחיד – את הכוונה לפרסם את שמו לשם אזהרת הציבור, אם יש כזו.

זכות טיעון

29טז. מפר שנמסרה לו הודעה על כוונת חיוב לפי הוראות סעיף 29טו רשאי לטעון את טענותיו, בכתב, לפני הממונה, לעניין הכוונה להטיל עליו עיצום כספי ולעניין סכומו, בתוך 45 ימים ממועד מסירת ההודעה, ורשאי הממונה להאריך את התקופה האמורה בתקופה נוספת שלא תעלה על 45 ימים.

החלטת הממונה ודרישת תשלום

29יז. (א) הממונה יחליט, לאחר ששקל את הטענות שנטענו לפי סעיף 29טז, אם להטיל על המפר עיצום כספי, ורשאי הוא להפחית את סכום העיצום הכספי לפי הוראות סעיף 29יט.

(ב) החליט הממונה לפי הוראות סעיף קטן (א) –

(1) להטיל על המפר עיצום כספי – ימסור לו דרישה, בכתב, לשלם את העיצום הכספי (בפרק זה – דרישת תשלום), שבה יציין, בין השאר, את סכום העיצום הכספי המעודכן ואת התקופה לתשלומו;

(2) שלא להטיל על המפר עיצום כספי – ימסור לו הודעה על כך, בכתב.

(ג) בדרישת התשלום או בהודעה, לפי סעיף קטן (ב), יפרט הממונה את נימוקי החלטתו.

(ד) לא טען המפר את טענותיו לפי הוראות סעיף 29טז, בתוך התקופה האמורה באותו סעיף, יראו את ההודעה על כוונת חיוב, בתום אותה תקופה, כדרישת תשלום שנמסרה למפר במועד האמור.

29 יח. (א) בהפרה נמשכת ייווסף על העיצום הכספי הקבוע לאותה הפרה החלק החמישים שלו לכל יום שבו נמשכת ההפרה.

הפרה נמשכת
והפרה חוזרת

(ב) בהפרה חוזרת ייווסף על העיצום הכספי הקבוע לאותה הפרה, סכום השווה לעיצום הכספי כאמור; לעניין זה, "הפרה חוזרת" – הפרת תנאי או הוראה כאמור בסעיף 29 יג בתוך שנתיים מהפרה קודמת של אותו תנאי או הוראה שבשלהם הוטל על המפר עיצום כספי או שבשלהם הורשע, או אי-קיום דרישה לתיקון ליקויים כאמור בסעיף 29 יד בתוך שנתיים מהפרה קודמת של דרישה כאמור שניתנה בידי אותו עורך ביקורת, ושבשלה הוטל על המפר עיצום כספי או שבשלה הורשע.

29 יט. (א) הממונה אינו רשאי להטיל עיצום כספי בסכום הנמוך מהסכומים הקבועים בטור ג' בתוספת השנייה או בתוספת השלישית, לפי העניין, או בסעיף 29 יד, אלא לפי הוראות סעיף קטן (ב).

סכומים מופחתים

(ב) נותן אישור, בהסכמת שר המשפטים ובאישור ועדת הפנים והגנת הסביבה של הכנסת, רשאי לקבוע מקרים, נסיבות ושיקולים שבשלהם יהיה ניתן להטיל עיצום כספי בסכום הנמוך מהסכומים הקבועים בטור ג' בתוספת השנייה או בתוספת השלישית או בסעיף 29 יד, ובשיעורים שיקבע.

29 כ. (א) העיצום הכספי יהיה לפי סכומו המעודכן ביום מסירת דרישת התשלום, ולגבי מפר שלא טען את טענותיו לפני הממונה כאמור בסעיף 29 יז(ד) – ביום מסירת ההודעה על כוונת חיוב; הוגש ערעור לבית משפט לפי סעיף 29 כה, ועוכב תשלומו של העיצום הכספי בידי הממונה או בית המשפט – יהיה העיצום הכספי לפי סכומו המעודכן ביום ההחלטה בערעור.

סכום מעודכן של
העיצום הכספי

(ב) סכומי העיצום הכספי הקבועים בטור ג' בתוספת השנייה ובתוספת השלישית ובסעיפים 29 ו-29כח(ג) יתעדכנו ב־1 בינואר בכל שנה (בסעיף קטן זה – יום העדכון), בהתאם לשיעור שינוי המדד הידוע ביום העדכון לעומת המדד שהיה ידוע ב־1 בינואר של השנה הקודמת; הסכומים האמורים יעוגלו לסכום הקרוב שהוא מכפלה של 10 שקלים חדשים; לענין זה, "מדד" – מדד המחירים לצרכן שמפרסמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה.

(ג) הממונה יפרסם ברשומות הודעה על סכומי העיצום הכספי המעודכנים לפי סעיף קטן (ב).

29כא. המפר ישלם את העיצום הכספי בתוך 45 ימים מיום מסירת דרישת התשלום כאמור בסעיף 29ז.

המועד לתשלום העיצום הכספי

29כב. לא שילם המפר עיצום כספי במועד, ייווספו על העיצום הכספי, לתקופת הפיגור, הפרשי הצמדה וריבית כהגדרתם בחוק פסיקת ריבית והצמדה, התשכ"א-1961¹⁰ (בפרק זה – הפרשי הצמדה וריבית), עד לתשלומם.

הפרשי הצמדה וריבית

29כג. עיצום כספי ייגבה לאוצר המדינה, ועל גבייתו יחול חוק המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות, התשנ"ה-1995¹¹.

גבייה

29כד. על מעשה אחד המהווה הפרה של תנאי או הוראה כאמור בסעיף 29יג או של דרישה כאמור בסעיף 29יז, ושל הוראה מהוראות לפי חוק אחר, לא יוטל יותר מעיצום כספי אחד.

עיצום כספי בשל הפרה לפי חוק זה ולפי חוק אחר

29כה. (א) על החלטה סופית של הממונה לפי פרק זה ניתן לערער לבית משפט השלום שבו יושב נשיא בית משפט השלום; ערעור כאמור יוגש בתוך 45 ימים מיום שנמסרה למפר הודעה על ההחלטה.

ערעור

(ב) אין בהגשת ערעור לפי סעיף קטן (א) כדי לעכב את תשלום העיצום הכספי, אלא אם כן הסכים לכך הממונה או שביט המשפט הורה על כך.

(ג) החליט בית המשפט לקבל ערעור שהוגש לפי סעיף קטן (א), לאחר ששולם העיצום הכספי לפי הוראות פרק זה והורה בית המשפט על החזרת סכום העיצום הכספי ששולם או על הפחתת העיצום הכספי, יוחזר הסכום ששולם או כל חלק ממנו אשר הופחת, בתוספת הפרשי הצמדה וריבית מיום תשלומם, עד יום החזרתו.

29כו. (א) הטיל הממונה עיצום כספי לפי פרק זה, יפרסם באתר האינטרנט של המשרד שהוא עובדו, את הפרטים שלהלן, בדרך שתבטיח שקיפות לגבי הפעלת שיקול דעתו בקבלת ההחלטה להטיל עיצום כספי:

פרסום

(1) דבר הטלת העיצום הכספי;

¹⁰ ס"ח התשכ"א, עמ' 192.

¹¹ ס"ח התשנ"ה, עמ' 170.

- (2) מהות ההפרה שבשלה הוטל העיצום הכספי ונסיבות ההפרה;
- (3) סכום העיצום הכספי שהוטל;
- (4) אם הופחת העיצום הכספי – הנסיבות שבשלהן הופחת סכום העיצום ושיעורי ההפחתה;
- (5) פרטים על אודות המפר, הנוגעים לעניין;
- (6) שמו של המפר – אם הוא תאגיד.

(ב) הוגש ערעור לפי סעיף 29כזה, יפרסם הממונה, בפרסום לפי סעיף קטן (א), גם את דבר הגשת הערעור ואת תוצאותיו.

(ג) על אף האמור בסעיף קטן (א)6, הממונה רשאי לפרסם את שמו של מפר שהוא יחיד, אם סבר שהדבר נחוץ לצורך אזהרת הציבור.

(ד) על אף האמור בסעיף זה, לא יפרסם הממונה פרטים שהם בגדר מידע שרשות ציבורית מנועה מלמסור לפי סעיף 9(א) לחוק חופש המידע, התשנ"ח-1998¹², וכן רשאי הוא שלא לפרסם פרטים לפי סעיף זה, שהם בגדר מידע שרשות ציבורית אינה חייבת למסור לפי סעיף 9(ב) לחוק האמור.

(ה) פרסום לפי סעיף זה בעניין עיצום כספי שהוטל על תאגיד יהיה לתקופה של ארבע שנים, ובעניין עיצום כספי שהוטל על יחיד – לתקופה של שנתיים.

(ו) ניתן אישור רשאי לקבוע דרכים נוספות לפרסום הפרטים האמורים בסעיף זה.

29כז. (א) תשלום עיצום כספי לפי פרק זה, לא יגרע מאחריותו הפלילית של אדם בשל הפרת תנאי או הוראה כאמור בסעיף 29זיג או אי-קיום דרישה לתיקון ליקויים כאמור בסעיף 29זיד, המהווה עבירה.

שמירת אחריות פלילית

(ב) שלח הממונה למפר הודעה על כוונת חיוב, בשל הפרה המהווה עבירה כאמור בסעיף קטן (א), לא יוגש נגדו כתב אישום בשל אותה הפרה, אלא אם כן התגלו עובדות חדשות, המצדיקות זאת.

(ג) הוגש נגד אדם כתב אישום בשל הפרה המהווה עבירה כאמור בסעיף קטן (א), לא ינקוט נגדו הממונה הליכים לפי פרק זה בשל אותה הפרה, ואם הוגש כתב האישום בנסיבות האמורות בסעיף קטן (ב) לאחר שהמפר שילם עיצום כספי, יוחזר לו הסכום ששולם, בתוספת הפרשי הצמדה וריבית מיום תשלום הסכום עד יום החזרתו.

29כז. (א) שר הבריאות, בהסכמת שר המשפטים ובאישור ועדת הפנים והגנת הסביבה של הכנסת רשאי, בצו, לשנות את התוספת השנייה.

שינוי התוספת השנייה והתוספת השלישית

¹² ס"ח התשנ"ח, עמ' 226.

(ב) השר להגנת הסביבה, בהסכמת שר המשפטים ובאישור ועדת הפנים והגנת הסביבה של הכנסת רשאי, בצו, לשנות את התוספת השלישית.

(ג) סכום העיצום הכספי שיקבעו כל אחד מהשרים בתוספת השנייה או בתוספת השלישית לפי סעיפים קטנים (א) או (ב), לא יעלה על –

(1) 17,690 שקלים חדשים, ואם העסק הוא תאגיד – 35,380 שקלים חדשים;

(2) לעניין הפרת הוראה שנקבעה בתקנות לפי חוק זה, שעלולה לגרום לפגיעה ממשית בבריאות הציבור, בטיחותו או ביטחונו או לנזק ממשי לסביבה – 75,000 שקלים חדשים, ואם העסק הוא תאגיד – 150,000 שקלים חדשים.

(ד) בקביעת סכומי העיצום הכספי בתוספת השנייה או בתוספת השלישית, יתחשבו השרים, בין השאר, בחומרת ההפרה, בעסקים טעוני הרישוי שהיא חלה לגביהם וברוח או החיסכון שהמפר יכול היה להשיג באמצעות ההפרה.¹⁵

39. בסעיף 38 לחוק העיקרי, בכל מקום, במקום "מתן היתר זמני" יבוא "מתן רישיון".

תיקון סעיף 38

הוספת סעיף 41א

40. אחרי סעיף 41 לחוק העיקרי יבוא:

41א. (א) במניין הימים הקבועים לפי חוק זה, לעניין מועדים הנוגעים לבדיקת בקשות לרישיון או להיתר, לא יובאו בחשבון מועד ממועדי ישראל המפורטים בסעיף 18א(א) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, התש"ח-1948¹⁵, וכן ימי חול המועד וימי שבתון שנקבעו בחיקוק.

"מניין הימים לעניין מועדים הנוגעים לבדיקת בקשה לרישיון או להיתר"

(ב) שר הפנים רשאי לקבוע ימים נוספים שלא יבואו במניין הימים כאמור בסעיף קטן (א), בין דרך כלל ובין לסוגים של רשויות רישוי.¹⁵

הוספת סעיף 43א

41. אחרי סעיף 43 לחוק העיקרי יבוא:

43א. (א) החל ביום התחילה של הוראות סעיפים 1א6 ו-3א6, כאמור בסעיף 44(ב)(2) לחוק רישוי עסקים (תיקון מס' 34), התשע"ח-2018, יחולו הוראות סעיפים 6(ה), 6א1(ט) ו-3א6(ו) רק לגבי עסקים שפורסמו לגביהם תנאים במפרט האחיד, החל במועד תחילתו של אותו מפרט אחיד, ולעניין סעיף 6(ה) – גם אם התנאים לגביהם פורסמו באינטרנט כאמור בסעיף 6(ג)(1)א(א) ולא במפרט אחיד.

"הגשת בקשה לרישיון לגבי עסקים שטרם פורסמו לגביהם תנאים במפרט אחיד"

(ב) לגבי עסקים שלא פורסמו לגביהם תנאים במפרט אחיד או באינטרנט, לפי העניין, כאמור בסעיף קטן (א), או פורסמו לגביהם תנאים כאמור אך טרם נכנסו לתוקפם – לא יהיה ניתן להגיש בקשה לרישיון או להיתר מזוהו לפי הוראות סעיפים 6(ג), 6א1 או 3א6, ויחולו על הבקשה לרישיון שאר ההוראות החלות על בקשה לרישיון עסק לפי חוק זה.¹⁵

¹⁵ ע"ר 2, תוס' א', עמ' 1.

תיקון התוספת
הוספת תוספת
שנייה ותוספת
שלישית

42. בתוספת לחוק העיקרי, בכותרת, במקום "תוספת" יבוא "תוספת ראשונה".

43. אחרי התוספת הראשונה לחוק העיקרי יבוא:

"תוספת שנייה"

(סעיף 29יג(א))

טור א'	טור ב'	טור ג'
העסק טעון הרישוי	ההפרה	סכום העיצום הכספי

תוספת שלישית

(סעיף 29יג(ב))

טור א'	טור ב'	טור ג'
העסק טעון הרישוי	ההפרה	סכום העיצום הכספי

תחילה

44. (א) תחילתו של חוק זה ביום כ"ד בטבת התשע"ט (1 בינואר 2019) (להלן – יום התחילה).

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א) –

(1) תחילתו של סעיף 3(א)2 לחוק העיקרי, כנוסחו בחוק זה, שלוש שנים מיום התחילה או במועד שבו הורשה מורשה בטיחות כמשמעותו באותו סעיף, לפי המאוחר;

(2) תחילתם של סעיפים 1א6, 3א6 ו-8ב לחוק העיקרי, כנוסחם בחוק זה, ביום כ"ה באדר ב' התשע"ט (1 באפריל 2019);

(3) תחילתו של סעיף 2ג2(ב) לחוק העיקרי, כנוסחו בחוק זה, ביום פרסומו של חוק זה;

(4) תחילתו של סעיף 6ג7(ו) לחוק העיקרי, כנוסחו בחוק זה, ביום ד' בטבת התש"ף (1 בינואר 2020);

(5) תחילתו של סעיף 20(א)1 לחוק העיקרי, כנוסחו בחוק זה, 18 חודשים מיום התחילה.

הוראות לעניין
תוקפן של הוראות
לפי חוק רישוי
עסקים (תיקון
מס' 27)

45. על אף האמור בסעיף 27 לחוק רישוי עסקים (תיקון מס' 27), התשע"א–2010¹⁴ (בסעיף קטן זה – תיקון 27), ובכל דין אחר, תחילתן של הוראות תיקון 27, ובכלל זה הוראות תקנות רישוי עסקים (הוראות כלליות) (תיקון), התשע"ג–2012, שהותקנו מכוח תיקון 27, ולא נכנסו לתוקפן עד יום פרסומו של חוק זה – ביום פרסומו של חוק זה.

רשימה ראשונה

46. רשימה ראשונה לפי סעיף 12ב(ט)4(ב) לחוק העיקרי, כנוסחו בחוק זה, תפורסם עד יום התחילה, ואולם על אף האמור באותו סעיף, היא אינה טעונה אישור של ועדת הפנים והגנת הסביבה של הכנסת (להלן – ועדת הפנים).

הוראות מעבר

47. (א) עסק שניתן לו היתר מזורז כדין ערב יום תחילתו של סעיף 6א לחוק העיקרי, כנוסחו בחוק זה, יראו אותו כאילו ניתן לו היתר מזורז לפי הוראות הסעיף האמור ויהיה ניתן לתת רישיון לאותו עסק בתוך שנה מיום שניתן לו ההיתר המזורז כאמור, אלא אם כן סורבה הבקשה לרישיון שהוגשה לגבי אותו עסק או בוטל ההיתר המזורז שניתן לו.

¹⁴ ס"ח התשע"א, עמ' 40.

(ב) על אף האמור בסעיף 1א7, כנוסחו בחוק זה, הצו הראשון שיפורסם לפי הוראות סעיפים 1, 6(ג), 6א, 6א6, 6א7 לחוק העיקרי, כנוסחם בחוק זה, אינו טעון אישור של ועדת הפנים; ואולם אם נקבעה באותו הצו, לפי הוראות סעיף 7א לחוק העיקרי, כנוסחו בחוק זה, תקופת תוקף של רישיון שניתן לעסק מסוג שנכלל בצו לפי סעיף 6א3א, שהיא קצרה מעשר שנים, תהיה היא טעונה את אישור הוועדה כאמור.

(ג) המנויים בסעיפים 28 ו-29ט לחוק העיקרי, כנוסחם ערב יום פרסומו של חוק זה, ומי שהוסמך לפי אותם סעיפים ערב היום האמור, יראו אותם, בתקופה של שנתיים מיום התחילה, כמי שמתקיימים לגביהם התנאים לפי סעיף 28(ד) לחוק העיקרי, כנוסחו בחוק זה.

(ד) (1) בסעיף קטן זה, "צו ראשון", לגבי כל סוג עסק – צו שפורסם לפי הוראות סעיף 7א החל ביום פרסומו של חוק זה ונקבע בו אחד מאלה:

(א) תקופת התוקף של רישיון לגבי אותו סוג עסק;

(ב) כי תקופת התוקף של רישיון לאותו סוג עסק שנקבעה בצו רישוי עסקים (עסקים טעוני רישוי), התשע"ג-2013¹⁵, תחול לגבי אותו סוג עסק החל במועד שנקבע בצו שניתן לפי פסקה זו.

(2) על עסק שביום פרסומו של צו ראשון היה לו רישיון לצמיחות שניתן לו כדן, יחולו הוראות אלה:

(א) אם בצו כאמור נקבעה לגבי עסקים מסוגו תקופת תוקף לרישיון של 15 שנים – יוסיף רישיונו להיות לצמיחות;

(ב) אם בצו כאמור נקבעה לגבי עסקים מסוגו תקופת תוקף לרישיון שהיא קצרה מ-15 שנים – יראו את העסק, לעניין תקופת תוקף הרישיון, כעסק שניתן לו רישיון ביום פרסומו של הצו כאמור ותקופת תוקפו של הרישיון תחל ביום פרסומו של הצו ותהיה לתקופה שנקבעה בצו; רשות הרישוי תיתן לעסק כאמור רישיון, שבו תצוין תקופת תוקף הרישיון ומועד תחילתה כאמור בפסקה זו, ותודיע על כך לנותני האישור.

הוראות לעניין פרסום מפרטים אחידים

48. (א) (1) עד תום שנתיים מיום התחילה, יפרסם המנהל הכללי של משרד הפנים, הודעה ברשומות לפי הוראות סעיף 7ג2(ב) לחוק העיקרי, כנוסחו בחוק זה, על פרסום המפרטים האחידים לגבי סוגי העסקים טעוני הרישוי המופיעים בנספח ו' ובנספח ז' להחלטת הממשלה מס' 3214 מיום כ"ה בכסלו התשע"ח (3 בדצמבר 2017). בעניין רישוי עסקים דיפרנציאלי – הקלה לעסקים קטנים ובינוניים ותיקון החלטות ממשלה.

(2) עד תום ארבע שנים מיום התחילה, יפרסם המנהל הכללי של משרד הפנים, הודעה ברשומות לפי הוראות סעיף 7ג2(ב) לחוק העיקרי, כנוסחו בחוק זה, על פרסום המפרטים האחידים לגבי סוגי העסקים טעוני הרישוי שאינם מנויים בפסקה (1).

(3) עד יום כ"ה בניסן התשע"ט (30 באפריל 2019), תפרסם כל רשות רישוי כמשמעותה בסעיף 5(א)1 לחוק העיקרי, את המסמכים, התנאים, ההחלטות וההוראות מטעמה, כאמור בסעיף 3א7(א) לחוק העיקרי, באתר האינטרנט שלה.

¹⁵ ק"ת התשע"ג, עמ' 821.

(ב) (1) חלף המועד האחרון לפרסום מפרט אחיד, לגבי עסק כאמור בסעיף קטן (א), לא יוכל נותן אישור כמשמעותו בסעיף 6 לחוק העיקרי, להתנות מתן רישיון או היתר לפי החוק העיקרי או לקבוע בהם תנאים, אלא אם כן התנאים נקבעו במפרט אחיד שפורסם, ולעניין רשות הרישוי כמשמעותה בסעיף 5(א)(1) לחוק העיקרי – אלא אם כן התנאים פורסמו באתר האינטרנט שלה; אין באמור בסעיף קטן זה כדי לגרוע מהוראות סעיף 317(ב) לחוק העיקרי.

(2) חלף המועד האחרון לפרסום מפרט אחיד, לגבי עסק כאמור בסעיף קטן (א), ורק חלק מנותני האישור שאותו סוג עסק נקבע כטעון רישוי בהתייעצות עמם השלימו את הכנת המפרט האחד לאותו סוג עסק, יפורסם מפרט אחיד הכולל את התנאים שקבעו אותם נותני אישור, וכן הודעה ברשימות על פרסום המפרט האמור בדרך הקבועה לפי הוראות החוק העיקרי; נותן אישור שהשלים את הכנת המפרט כאמור יוכל להתנות מתן רישיון או היתר לפי החוק העיקרי או לקבוע בהם תנאים, בהתאם להוראות החוק העיקרי.

(ג) שר הפנים, בהסכמת שר שקביעת עסק כטעון רישוי נעשתה בהתייעצות עמו, רשאי, בצו, לאחר המלצת ועדת הפנים ובאישור הכנסת, לדחות את המועדים הקבועים בסעיף קטן (א) לגבי סוג עסקים מסויים, לתקופות נוספות שלא יעלו על שנה אחת בכל פעם, ובלבד שסך התקופות לא יעלה על שנתיים.

(א) שר הפנים ידווח לוועדת הפנים על הפעולות שנקטו לשם יישומו של חוק זה, עד יום התחילה; בתקופה של ארבע שנים מיום התחילה ידווח שר הפנים לוועדת הפנים, אחת לשנה, על יישומו של חוק זה, ובכלל זה לעניין יישומן של הוראות סעיף 20 לחוק העיקרי, כנוסחו בחוק זה; לשם הדיווח לעניין יישום הסעיף האמור, יעבירו הגורמים המנויים באותו סעיף לשר הפנים, אחת לשנה, דיווחים על האופן שבו יישמו את הסעיף. (ב) המנהל הכללי של משרד ראש הממשלה ידווח לוועדת הפנים מדי שישה חודשים מיום פרסומו של חוק זה על הפעולות שנקטו לשם יישומו של סעיף 3(א)(2) לחוק העיקרי, כנוסחו בחוק זה.

דיווח לכנסת –
הוראת שעה

49.

אריה מכלוף דרעי
שר הפנים

בנימין נתניהו
ראש הממשלה

יולי יואל אדלשטיין
יושב ראש הכנסת

ראובן ריבלין
נשיא המדינה

